



Η Κουκουβίστα

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδας «Η Αγία Τριάς»

Ιδιοκτίτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 5238158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΧΡΟΝΟΣ 21ος - ΤΕΥΧΟΣ 98 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1995

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ..... ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

1944. Γερμανική κατοχή - πόλεμος - πείνα - εξαθλίωση - βασανιστήρια - θάνατος - αντίσταση - αυτοθυσία - λαϊκή έκρηξη.

7 Ιανουαρίου 1944. 34 πατριώτες μας, μεταξύ των οποίων και αρκετοί συγχωριανοί μας σκοτώνονται σε ενέδρα που στήνουν τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής, προσφέροντας τη ζωή τους, το τελευταίο και πιο πολύτιμο αγαθό που έχει ο άνθρωπος στον αγώνα για την απελευθέρωση της χώρας από τον ξένο εισβολέα.

Άλλη μια σελίδα προστίθεται στην Ελληνική Ιστορία βαμμένη με αίμα.

Αλήθεια: Υπάρχει άραγε κρίκος στην αλυσίδα της μακραίωνης ιστορικής πορείας της χώρας μας που να τον αγγίζει κανείς και να μην στάζει αίμα; Υπάρχει πόλη, χωριό, κάμπος, βουνό, θάλασσα, γωνιά της ελληνικής γης που να μην έχει ποτισθεί με το αίμα ενός λαού, που το μόνο που ποθούσε και επεδίωκε ήταν να ζήσει και να αναπτυχθεί ελεύθερα και δημιουργικά σ' ένα τόπο γεωγραφικά περιορισμένο, που με τόσους τάφους εξασφάλισε;

Υπάρχει σελίδα της Ελληνικής Ιστορίας που να μην διακρίνει κανείς αυτό το μεγαλείο της αυτοθυσίας ενός λαού, που σ' όλη του την ιστορική πορεία τον διέκρινε ένα στοιχείο τόσο όμορφο, τόσο σπάνιο, τόσο μεγάλο, τόσο εκρηκτικό, η συνειδητή της ελευθερίας;

Φθινόπωρο 1944. Τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής αποχωρούν από την Ελλάδα. Οι δυνάμεις του Άξονα έχουν ηττηθεί. Ο φασισμός καταρρέει. Η ειρήνη προβάλλει δειλά στο γλυκοχάραμα μιας καινούργιας μέρας που ξημερώνει για όλο τον κόσμο. Η ανθρωπότητα θάβει τους νεκρούς της, περισυλλέγει ό,τι απέμεινε από τα συντρίμια του πολέμου και συνεχίζει την πορεία της στο χρόνο, έχοντας στραμμένο το βλέμμα της στο μέλλον με μια ελπίδα που σιγοκαίει...

Τα κράτη ανασυγκροτούνται, τα πολιτεύματα ξαναλειτούργουν, οι οικονομίες των κρατών ξαναζωντανεύουν, οι λαοί παλεύουν να σβήσουν από τις μνήμες τους τη φρίκη του πολέμου, η έννομη τάξη φαίνεται να ξαναβρίσκει τον

δρόμο της.

Ο πόλεμος τελείωσε ή καλύτερα φαίνεται ότι τελείωσε. Με μια όμως πιο προσεχτική, πιο διεισδυτική ματιά θα παρατηρήσουμε ότι ο πόλεμος στην πραγματικότητα δεν τελείωσε.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ανήκει πλέον στην Ιστορία.

Η ιστορία όμως συνεχίζει να καταγράφει μέχρι τις μέρες μας ένα σωρό τοπικούς πολέμους, στους οποίους σκοτώθηκαν και σκοτώνονται εκατομμύρια άνθρωποι, πολλοί περισσότεροι από αυτούς που σκοτώθηκαν κατά την διάρκεια του δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Εννοείται δε ότι διάγουμε περίοδο ειρήνης.

Μόνο που η ειρήνη, αυτό το πολυπόθητο όραμα που υπάρχει σε κάθε λαό, σε κάθε άνθρωπο, φαίνεται ν' αποτελεί μια ουτοπική αναζήτηση.

Διότι ο πόλεμος δεν είναι σαν την ανεμοθύελλα που ξεσπάει ξαφνικά και απρόσμενα.

Προγραμματίζεται, μεθοδεύεται και προπαρασκευάζεται από αυτούς που διαφεντεύουν τις τύχες του κόσμου και δρουν αθέατα και παρασκηνιακά με προκάλυμμα τους Παγκοσμίους Οργανισμούς και τις πολιτικές ηγεσίες μέχρι κάποια στιγμή να κάνει την εμφάνισή του.

Ας μην γινόμαστε λοιπόν ρομαντικοί και ονειροπόλοι και πιστεύουμε ότι η ειρήνη θα βασιλεύσει κάποτε στον κόσμο, διότι αυτοί που προβάλλονται ως ένθερμοι υποστηρικτές, είναι **οι πιο στυγνοί διαστές** και αδίστακτοι δολοφόνοι της.

Αυτό ίσως που έχει αλλάξει στις μέρες μας είναι ότι πλέον ο πόλεμος δεν αποτελεί το μοναδικό μέσο για να κυριαρχήσεις σ' ένα λαό και να τον εξουσιάζεις. Εξάλλου η εδαφική κατάκτηση μιας χώρας δεν είναι αυτοσκοπός. Αυτοσκοπός είναι η οικονομική της αφάιμαξη και η εκμετάλλευση του πλούτου της.

Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται σήμερα και με άλλα μέσα που δρουν αθόρυβα, σχεδόν ανεπαίσθητα κάτω από την ορατή επιφάνεια της ζωής μας και είναι τόσο αποτελε-

σματικά.

Σήμερα η υποτέλεια ενός λαού εξασφαλίζεται και διασφαλίζεται άριστα με την οικονομική του εξόντωση και την πνευματική του ατροφία.

Η οικονομική του εξόντωση επιτυγχάνεται με την συγκέντρωση του χρήματος σε όσο το δυνατόν λιγότερα χέρια.

Τραστ επιχειρήσεων καταβροχθίζουν την μία μικροεπιχείρηση μετά την άλλη. Τα μικρομάγαζα εξαφανίζονται και μαζί τους εξαφανίζεται και η ανθρώπινη επαφή, η ζεστασιά, το χαμόγελο για να δώσουν τη θέση τους στην αποξένωση, στη μοναξιά που απονεκρώνει κάθε συναισθηματική μας ίνα.

Η ανεργία αυξάνεται επικίνδυνα. Ο καθημερινός αγώνας για επιβίωση τόσο σκληρός, τόσο αγωνιώδης, το μέλλον τόσο νεφελώδες, τόσο αβέβαιο.

Ο σύγχρονος άνθρωπος... Γεμάτος φόβο, μοναξιά, ανασφάλεια. Παλεύει ακατάπαυστα για να εξασφαλίσει τα μέσα βιοπορισμού του. Ζει για να δουλεύει. Διότι, όσο περισσότερο δουλεύει, τόσο λιγότερο σκέπτεται και όσο λιγότερο σκέπτεται, τόσο λιγότερο επικίνδυνος γίνεται για την υπάρχουσα κατά καιρούς **“καθεστηκυία τάξη”** που με τόση μαεστρία συντηρεί τη σημερινή εξαθλίωση.

Ο σύγχρονος άνθρωπος. Που εκπαιδεύεται με μια παιδεία διαθρωμένη, παραπλανητική και αποτυφλωτική.

Που πληροφορείται με αυτό που ο κατευθυνόμενος τύπος και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα του επιτρέψουν να πληροφορηθεί.

Που διασκεδάζει και ψυχαγωγείται με ό,τι πιο σαχλό και πιο ηλίθιο θα του σερβίρει το μάρκετινγκ του θεάματος.

Έτσι ώστε κάθε μέρα να αισθάνεται πιο φοβισμένος, πιο κενός, πιο ανασφαλής, πιο μόνος.

Έτσι ο σύγχρονος άνθρωπος σκέπτεται, κινείται και πορεύεται χωρίς ο ίδιος να πλάθει και να διαμορφώνει την σκέψη του αυτόβουλα και συνειδητά, **χωρίς ο ίδιος να κτίζει το μέλλον του με τα δικά του χέρια.**

Ποιος ισχυρίζεται λοιπόν ότι ο φασισμός στην ευρύτερη έννοιά του έχει πεθάνει;

Ποιος αμφισβητεί την αποτελεσματικότητα αυτών των μέσων που αφενός μεν εξασφαλίζουν την δύναμη και την κυριαρχία των ισχυρών αυτής της γης, αφετέρου δε κάνουν τους λαούς όλο και πιο ακίνδυνους, πιο άβουλους, πιο υποτελείς, πιο δούλους;

Έτσι διαμορφώνεται σήμερα η ζωή της ανθρωπότητας.

Έτσι διαμορφώνεται κατ' ανάγκη και η ζωή του ελληνικού λαού.

Μόνο που στη χώρα μας, τα σημάδια των καιρών είναι πιο ορατά, πιο απτά, πιο έντονα, πιο αισθητά.

Πριν πενήντα και πλέον χρόνια, η Ελλάδα αγωνιζόταν για να διώξει από το σβέρκο της τους φασίστες του Χίτλερ.

Αγωνιζόταν για την απελευθέρωσή της. Για μια πραγματική απελευθέρωση.

Οι Γερμανοί ηττήθηκαν και αποχώρησαν από τα ελληνικά εδάφη. Η απελευθέρωση όμως δεν ήλθε. Το όραμα δεν ολοκληρώθηκε. Το όνειρο δεν πραγματοποιήθηκε.

Οι Γερμανοί έφυγαν και τη θέση τους πήραν οι Άγγλοι για να μας βουτήξουν σ' ένα εμφύλιο πόλεμο πιο σκληρό, πιο αιμοσταγή, πιο εκδικητικό.

Μια τεράστια πληγή άνοιξε για την ελληνική κοινωνία. Μια τεράστια αθεράπευτη πληγή...

Οι Άγγλοι με τη σειρά τους αποχώρησαν, για να παραδώσουν τη θέση τους στους Αμερικανούς “τη φίλη και σύμ-

μαχη χώρα”, τόσο φίλη και τόσο σύμμαχη, ώστε όταν η Ελλάδα πήρε από την Γερμανία μια υψικάμινο ως μέρος των πολεμικών αποζημιώσεων, ο αρχηγός της αμερικάνικης οικονομικής αποστολής χρησιμοποίησε το βέτο του και τα μηχανήματα δεν έφτασαν ποτέ στην Ελλάδα, φοβούμενοι μήπως η Ελλάδα αναστηλωθεί κάποτε οικονομικά και κατορθώσει να σταθεί στα πόδια της αυτάρκης και δυνατής. Διότι όταν μια χώρα δυναμώνει, διεκδικεί και όταν μια χώρα διεκδικεί κάποτε θα πάρει αυτό που θέλει, αυτό που της ανήκει.

Έτσι οι φίλοι και σύμμαχοί μας, ωμά και απροκάλυπτα ανέβαζαν και κατέβαζαν κυβερνήσεις, προπαρασκεύαζαν πραξικοπήματα, εγκαθίδρυαν δικτατορίες.

Σύμμαχοι και συνεργάτες όλων αυτών;

Η εκάστοτε “άρχουσα τάξη”.

Πολιτικοί ηγέτες, οικονομικοί παράγοντες, “πνευματικοί” δάσκαλοι και καθοδηγητές.

Οι ντόπιοι προύχοντες και προεστοί αυτής της χώρας, οι σύγχρονοι Κοτζαμπάσηδες.

Αυτοί που απαρτίζουν τον “ιθύνοντα νου” αυτού του τόπου. Αποκλειστικά υπαίτιοι για την κατάντια και το χάος που χαρακτηρίζει τις μέρες μας.

Χάος παντού! Στην πολιτική, στην οικονομία, στην πολιτιστική και πνευματική μας ανάπτυξη.

Παντού!!!

Πως όμως τα πράγματα θα μπορούσαν να εξελιχθούν διαφορετικά;

Όταν τη στιγμή που η Ευρώπη αναστηλωνόταν απ' άκρη σ' άκρη μετά το τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, από την Ελλάδα μετανάστευε το πιο δυναμικό, το πιο ζωντανό, το πιο ελπιδοφόρο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Τα νιάτα της. Τα ελληνικά νιάτα που ήταν η ψυχή της, ήταν το παρόν της, ήταν το μέλλον της.

Αυτά τα νιάτα έκτισαν πάλι τα γερμανικά εργοστάσια. Αυτά τα νιάτα δούλεψαν για να δημιουργηθεί το “Γερμανικό θαύμα”, αυτά τα νιάτα δούλεψαν για να απειλείται σήμερα η ανθρωπότητα από μια νέα Γερμανική κυριαρχία.

Η Ελλάδα ερήμωνε και η Γερμανία ξαναζωντάνευε με την ψυχή της Ελλάδας!!!

Πώς λοιπόν τα πράγματα θα μπορούσαν να εξελιχθούν διαφορετικά;

Όταν αυτή η χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, της οποίας πεμπτουσία αποτελεί η ιδέα του ελεύθερου ατόμου, του ατόμου που σκέφτεται ελεύθερα, που εκφράζεται ελεύθερα, που έχει το δικαίωμα να διαφωνεί με την κρατούσα αντίληψη, έχει το δικαίωμα να διαφοροποιείται πολιτικά από την εκάστοτε κυβερνώσα ή αντιπολιτευόμενη παράταξη. Αυτή η χώρα έστελνε τους “αντιφροντούντες” του καθεστώτος στα μπουντρούμια της Μακρονήσου και στις φυλακές της Γιάρου.

Η Ευρώπη έκτιζε το μέλλον της.

Η Ελλάδα έκτιζε φυλακές για να διασφαλίσει το παρόν της από τους “επικίνδυνους” του καθεστώτος.

Η ιδέα του ελεύθερου σκεπτόμενου ανθρώπου, στραγγαλιζόταν και δολοφονείτο εν ψυχρώ από τους δήμιους του καθεστώτος.

Αν αυτό δεν είναι η πιο φρικιαστική έκφανση του φασισμού, τότε τί άλλο μπορεί να είναι;

Η Ευρώπη προχωρούσε προς την Αναγέννηση.

Η Ελλάδα επέστρεφε στο Μεσαίωνα.

Πώς λοιπόν τα πράγματα θα μπορούσαν να εξελιχθούν

διαφορετικά;

Όταν χρόνια ολόκληρα ο Έλληνας στερείται από μια σωστή, ολοκληρωμένη ελληνική παιδεία; Παιδεία που θα προάγει και θα μεταδίδει στην νέα γενιά τα ιδεώδη του ελληνισμού, του ελληνισμού σαν οικουμενική ιδεολογία, του ελληνισμού σαν πολιτιστική αξία και όχι σαν γεωγραφική έννοια;

“Πας μη Έλλην, θάρβαρος” έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι και θεωρούσαν Έλληνα τον κάτοχο της ελληνικής παιδείας, που στους κόλπους της υπήρχαν οι αξίες της αλήθειας, της αξιοπρέπειας, της γνώσης, της αγάπης. Θεωρούσαν Έλληνα τον γνώστη της Ελληνικής γλώσσας, που με τον πλούτο, τη ζωντάνια και το δυναμισμό που τη διακρίνει μετέδωσε όλες αυτές τις αξίες σ’ όλο τον κόσμο.

Άραγε, συνειδητοποιήσαμε ποτέ αν υπάρχει πτυχή της ανθρώπινης σκέψης και σοφίας που να μην έχει διαποτισθεί με το πνεύμα ενός Σωκράτη, ενός Πλάτωνα, ενός Αριστοτέλη;

Άραγε συνειδητοποιήσαμε ποτέ αν υπάρχει τομέας της επιστήμης που στις ρίζες του, στα θεμέλιά του να μην υπάρχει ένας Ευκλείδης, ένας Δημόκριτος, ένας Πυθαγόρας;

Πώς όμως θα ήταν εφικτό να συνειδητοποιήσουμε κάτι τέτοιο;

Όταν το περίφημο εκπαιδευτικό μας σύστημα αντιμετώπιζε αυτούς τους γίγαντες της ανθρώπινης σκέψης σαν υποκείμενο, αντικείμενο, απαρέμφατο και κατηγορηματική μετοχή!

Όταν το περίφημο εκπαιδευτικό μας σύστημα αποσιωπεί τον πατριωτισμό ενός **Άρη Βελουχιώτη**, όμοιο με αυτό ενός **Καραϊσκάκη** ή ενός **Μακρυγιάννη**!

Όταν το περίφημο εκπαιδευτικό μας σύστημα μας μάθαινε να εξυμνούμε τον **Μεταξά** για το ΟΧΙ που βροντοφώναξε στους Ιταλούς, μόνο που δεν συμπλήρωνε ότι είχε σαν όραμα τη δημιουργία ενός φασιστικού καθεστώτος όμοιο με αυτό του **Μουσολίνι**!

Όταν το περίφημο εκπαιδευτικό μας σύστημα πρότεινε δια στόματος του επίσημου ελληνικού κράτους την κατάργηση των Αρχαίων Ελληνικών!

Εμπρός λοιπόν! Πλήρης αποκοπή από την μητρική μας γλώσσα, τις ρίζες μας, τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας.

Έτσι ο αφανισμός μας συντελείται πολύ πιο ανώδυνα!!

Χάος λοιπόν. Χάος χωρίς ελπίδα σωτηρίας.

... Και ο ελληνισμός να κινδυνεύει! Και οι εχθροί να καραδοκούν! ... Και η πολιτική ηγεσία να κωφεύει επικίνδυνα! ... Και ο λαός να βουτάει όλο και πιο βαθιά στο σκοτάδι...

Ποιος αμφισβητεί σήμερα τις κατακτητικές βλέψεις των Γερμανών, που οχυρώνονται πίσω από ένα ανύπαρκτο μέχρι χθες κρατίδιο των Σκοπίων που τολμά θρασύτατα να αμφισβητεί την ελληνικότητα της Μακεδονίας;

Ποιος αμφισβητεί σήμερα τις ιμπεριαλιστικές διαθέσεις των Αμερικανών, που δυναμιτίζουν επικίνδυνα τον Τούρκικο επεκτατισμό στο Αιγαίο και τη Δυτ. Θράκη;

Ποιος αμφισβητεί σήμερα τις διεκδικητικές απαιτήσεις των Αλβανών, που μέχρι χθες ήταν ένα κράτος αποξενωμένο από τον παγκόσμιο κοινό;

Η Ελλάδα!!! Η Ελλάδα του 1995 στο στόμα των λύκων.

Γιατί ποιος θα τους σταματήσει;

Εμείς; Εμείς που κάθε μέρα ταμπουρονόμαστε όλο και πιο πολύ στο οχυρό του ατομικισμού μας περιφρουρώντας με πάθος την προσωπική μας ευημερία και με μια εθνική συνείδηση που αργοσβήνει από την ψυχή μας;

Ποιός; Η νέα γενιά που πρότυπά της δεν αποτελούν πλέον ένας **Λαμπράκης**, ένας **Μανδηλαράς**, που μπορεί να τους αγνοεί κιόλας, αλλά ο Μίκυ Ρουκ, η Σάρον Στόουν, θρησκεία της είναι ο Ολυμπιακός και ιδανικό της η εξασφάλιση μιάς θεσούλας στο δημόσιο τομέα;

Ποιός; **Η “πεφωτισμένη” πολιτική μας ηγεσία;** Που με μαθηματική ακρίβεια μας ωθεί από ήττα σε ήττα, κάνοντας ένα λαό να αισθάνεται τόσο μικρός, τόσο ασήμαντος, σχεδόν ανύπαρκτος;

Ποιός είναι ικανός να τους αντιμετωπίσει; Κανείς!

Σήμερα οι πόλεμοι δεν δίνονται στα πεδία των μαχών. Δίνονται μέσα στα εργοστάσια, στα κέντρα ερευνών, στα πανεπιστήμια.

Η ελευθερία κατακτιέται με τα όπλα, αλλά με τη γνώση τρέφεται και συντηρείται.

Μόνο μια χώρα συγκροτημένη και οικονομικά αυτοδύναμη αποτελεί δύναμη υπολογίσιμη στο παγκόσμιο στερέωμα και επικίνδυνη για τους αντιπάλους της.

Εμείς ξεπουλάμε τον εθνικό μας πλούτο, γιατί είμαστε ανίκανοι να τον εκμεταλλευτούμε. Όταν στην Ελλάδα υπάρχει ορυκτός πλούτος που μένει ανεκμετάλλευτος. Όταν ανατολικά της Θάσου υπάρχουν κοιτάσματα πετρελαίου, αλλά κανείς δεν μιλά γι’ αυτά. Μόνο μας παραμυθιάζουν χρόνια ολόκληρα με το μύθο της **«ψωροκώσταινας»**, όταν υπάρχουν τόσες πλουτοπαραγωγικές πηγές σ’ αυτή τη χώρα.

Το ξένο κεφάλαιο διεισδύει αθόρυβα στη χώρα μας και καταβροχθίζει τις ελληνικές επιχειρήσεις κερδοφόρες ή μη. Κάποτε αποτελούσαμε την πρώτη ναυτική δύναμη στον κόσμο. Τα Ελληνικά πλοία αρμένιζαν στις θάλασσες και στους ωκεανούς. Σήμερα ξεπουλάμε τα Ελληνικά ναυπηγεία για να καλύψουμε τα ελλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού.

Μα το πιο φοβερό, το πιο τραγικό, το πιο ειδικό έγκλημα είναι το ξεπούλημα της Ελληνικής γης αντί πινακίου φακής στους ξένους διεκδικητές της με την έγκριση και την σφραγίδα του Ελληνικού Κράτους και με συνεργούς όλους εμάς.

Η Δυτική Θράκη παραδίδεται σε Τούρκους που κρύβονται πίσω από πολυεθνικές εταιρείες, όπως απέδειξαν δημοσιογραφικές έρευνες.

Τα νησιά μας παραχωρούνται σε Γερμανούς και Άγγλους που αγοράζουν “νόμιμα” Ελληνική γη.

Αυτό που δεν κατάφερε ο Ομέρ Βρυώνης ή ο Ιμπραήμ, το καταφέρνει σήμερα ο Ντεμιρέλ ή ο Ετζεβίτ.

Αυτό που δεν κέρδισε ο Χίτλερ με τα όπλα, το κερδίζει σήμερα ο καγκελάριος Κολ με τη δύναμη του μάρκου.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα που όλοι τη ζούμε, όλοι τη βιώνουμε καθημερινά, αλλά που δεν θέλουμε να την αποδεχτούμε.

Έτσι η μέρα που αυτός ο τόπος θα ανήκει στα χέρια άλλων, δεν θ’ αργήσει να ξημερώσει.

Αυτός ο τόπος που γέμισε με τόσες εκατόμβες και ποτίστηκε με τόσο αίμα για την ελευθερία και την εθνική ανεξαρτησία.

Αυτός ο τόπος θα βρίσκεται στα χέρια ξένων.

Εμείς απλοί ενοικιαστές.

Ενοικιαστές στην ίδια μας την πατρίδα και μάλιστα χωρίς την προστασία του ενοικοστασίου!!!

Αλεξάνδρα Α. Τούμπα

3ο ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Στη γραφική Κοινότητα **ΠΟΛΥΔΡΟΣΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ** πραγματοποιήθηκε, στις 19-20 Αυγούστου 1995, με ιδιαίτερη επιτυχία, το **3ο Διήμερο Αναπτυξιακό Συνέδριο της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ**.

Συνέδριο αντιπροσωπευτικό και εποικοδομητικό με πολυπληθή την παρουσία εκπροσώπων των αρχών του Νομού μας, εκπροσώπων του πολιτικού, επιστημονικού, πνευματικού και επιχειρηματικού κόσμου της Φωκίδας, εκπροσώπων των Μ.Μ.Ε. και πολλών φίλων της ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ.

Σύνεδροι, τα Συμβούλια των 19 Κοινοτήτων και των ισαριθμών Συλλόγων της περιοχής μας, και οι πολλοί προσκεκλημένοι συμπατριώτες και φίλοι της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ.

Της έναρξης των εργασιών του συνεδρίου προηγήθηκε δέηση στον Ιερό Ναό "ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ" της Κοινότητας.

Τους επισήμους και τους Συνέδρους καλωσόρισε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ** και χαιρέτησαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. **ΔΗΜ. ΤΖΙΒΑΡΑΣ** και η Πρόεδρος του Συλλόγου Πολυδροσιωτών κ. **ΘΑΛΕΙΑ ΣΚΟΥΡΟΓΙΑΝΝΗ**.

Την έναρξη του Συνεδρίου κήρυξε ο Περιφερειακός Διευθυντής κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΕΛΑΚΗΣ**.

Χαιρετισμό απηύθυναν οι βουλευτές **Νίκος ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ**, **Φώτης ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ**, ο Νομάρχης κ. **Απόστολος ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ**, οι Πολιτευτές **Άρης ΣΙΣΟΥΡΑΣ** και **Νίκος ΠΑΠΠΑΣ**.

Εισηγητές του Συνεδρίου ήταν οι:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Καθηγητής Πανεπιστημίου,
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ Καθηγητής Πολυτεχνείου,
ΤΑΣΙΑΡΧΗΣ ΚΟΚΚΟΡΕΣ, Οικονομολόγος, Ερευνητής ΚΕΠΕ,
ΤΖΙΑΡΑΣ Κ. Οικονομολόγος Δ/ντής Προγράμματος Νομαρχίας Φωκίδας,
ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου,
ΑΘΑΝ. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Μηχανικός Εφορείας Αρχαιοτήτων Δελφών,
ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Καθηγήτρια Πανεπιστημίου,
ΑΘΑΝ. ΜΥΡΜΙΡΗΣ Δασολόγος - Πρόεδρος Κοινότητας Καστελλίων,
ΔΗΜ. ΤΖΙΒΑΡΑΣ Μηχανικός ΕΜΠ- Πρόεδρος Κοινότητας Πολυδρόσου.

Οι Εισηγητές και οι Σύνεδροι τόνισαν την έλλειψη της αναγκαίας σύγχρονης αναπτυξιακής υποδομής και την ανάγκη ανάθεσης ένταξης της περιοχής στα προγράμματα περιφερειακής ανασυγκρότησης υστερούντων αναπτυξιακά περιοχών, για την εξασφάλιση σ' όλη την έκταση της Β.Α. Παρνασσίδας επαρκούς σύγχρονης τεχνικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής υποδομής και την παροχή πλήρους τεχνικής και διοικητικής στήριξης των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Το ΣΥΝΕΔΡΙΟ έκλεισε με πλούσιο φαντασμαγορικό καλλιτεχνικό ψυχαγωγικό πρόγραμμα, με σκηνές και εικόνες από το ΧΘΕΣ και το ΣΗΜΕΡΑ της **ΣΟΥΒΑΛΑΣ**, **αναπαράσταση του Παραδοσιακού ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ** και ρουμελιώτικους χορούς από το **ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΑΜΦΙΚΛΕΙΑΣ**.

Ένα συνέδριο που συγκέντρωσε τους κορυφαίους του πολιτικού, πνευματικού, επιστημονικού, κοινωνικού και επιχειρηματικού κόσμου της Παρνασσίδας.

Ενδεικτικά αναφέρουμε την παρουσία του πρώην Πρωθυπουργού **Ιωάννα Γρίβα**, του Υφυπουργού **Δημ. Αλαμπάνου**, των Βουλευτών **Νικ. Γκελεστάθη** και **Φώτη Αρβανίτη**, των πολιτευτών **Άρη Σισούρα** και **Νίκου Παππά**, του Νομάρχη Φωκίδας κ. **Απ. Καραχάλιου**, του Περιφερειακού Δ/ντή **Κων/νου Γκελάκη**, των Δημάρχων **Αμφίσσης Γιώτας Γαζή** και **Γαλαξειδίου Ν. Γουργουρή**, του τ. αρχηγού ΓΕΑ κ. **Αλ. Παπανικολάου**, του Πρωτοπρεσβυτέρου **Παπαχαράλμπου**, των Καθηγητών Πανεπιστημίου **Αρβανίτη Λουκά**, **Λυριτζή Ιωάννη**, **Παπασταύρου Αναστάσιου**, **Στοφόρου Ευθυμίου**, του Δ/ντή Δασών Φωκίδας **Ηλία Καπράλου**, του Δ/ντή Χ.Κ.Π. **Ευθυμίου Πλαστήρα**, του Δ/ντή Α.Ε. **ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ Κ. Κεφαλά** και των Δημοσιογράφων **Κώστα Λατίφη**, **Ιωάννη Τσάμη**, **Νικ. Ασημακόπουλου**.

Στη συνέχεια παραθέτουμε αυτούσια την πρόταση του συνεδρίου συγχωριανού μας κ. Γ. Χασιακού προς το Συνέδριο, για τον πανηγυρικό εορτασμό στην περιοχή μας των 100 χρόνων των Ολυμπιακών Αγώνων.

♦ ♦ ♦

ΠΡΟΤΑΣΗ

Το επόμενο έτος 1996 γιορτάζουμε σε πανελλήνια κλίμακα την 100ετηρίδα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η Ομοσπονδία θα πρέπει εγκαίρως να πάρει απόφαση για τον πανηγυρικό εορτασμό στην περιοχή μας, με αθλητικούς αγώνες, ομιλίες κ.λ.π. εκδηλώσεις. Ας θυμηθούμε την **Τετράπολη των Δωριέων**, τους **Καλλιείς**, τον **Ηρακλή "επί της πυράς"**, την αρχαία **Λίλαια**, το **Κωρύκειο Άντρο** και τους **Δελφούς**.

Ήδη ετοιμάζω σχετικό δημοσίευμα, στο οποίο αναφέρω τρόπους για το μεγαλειώδη εορτασμό της 100ετηρίδας. Όταν οι ξένοι εμπορεύονται αναισχύτα τους Ολυμπιακούς αγώνες, είναι δυνατόν η Ελλάδα να μείνει αδιάφορη;

Αν στο χώρο της Ομοσπονδίας οργανωθούν σχετικές εκδηλώσεις μπορώ ν' αναπτύξω θέμα σχετικό με τους Δωριείς και την Τετράπολη ή για την 100ετηρίδα των Ολυμπιακών Αγώνων και τη σημασία τους για τη χώρα μας, η οποία έδωσε το παράδειγμα της Δημοκρατίας με τα Αμφικτυονικά Συνέδρια, με την ανάπτυξη του πνεύματος του αθλητισμού και της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών.

Ο σύνεδρος

Γιώργος Χασιακός

Εκπαιδευτικός - Λαογράφος

ΨΗΦΙΣΜΑ 3ου ΔΙΗΜΕΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Το 3ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, που πραγματοποιήθηκε, στις 19, 20 Αυγούστου 1995, στην Κοινότητα ΠΟΛΥΔΡΟΣΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ, αποδέχτηκε ομόφωνα τις παρακάτω προτάσεις και διαπιστώσεις των συνέδρων ήτοι:

— Η ανάπτυξη των 19 κοινοτήτων περιοχής της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ αποτελεί κοινή υπόθεση όλων των κοινωνικών εταίρων και των αρμοδίων υπηρεσιών τεχνικής και διοικητικής στήριξης της ανάπτυξης του ΝΟΜΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ.

— Διαπιστώνει την κρίσιμη κοινωνικοοικονομική αναπτυξιακή υστέρηση της περιοχής που στη μεγαλύτερή της έκταση παρουσιάζει στοιχεία πληθυσμιακής και παραγωγικής εγκατάλειψης.

— Ζητά από την την πολιτεία την ένταξη τη περιοχής σε ειδικό περιφερειακό πρόγραμμα αναπτυξιακής ανασυγκρότησης για την εξασφάλιση της απαραίτητης αναπτυξιακής σύγχρονης υποδομής και την επαρκή τεχνική και διοικητική στήριξη των αναπτυξιακών παραγωγικών πρωτοβουλιών των τοπικών φορέων.

— Ζητά την άμεση λήψη μέτρων για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, των διηνεκών φυσικών πόρων, των μνημείων της φύσης και των ιστορικών χώρων, που αποτελούν το κεφάλαιο ανάπτυξης της περιοχής, από τις επιφανειακές εξορύ-

ξεις του βωξίτη και απαιτεί την άμεση επιβολή της υπόγειας εξόρυξης.

— Διεκδικεί την προσφορά της αρχαιολογικής υπηρεσίας ΔΕΛΦΩΝ, την ανασκαφική έρευνα στους αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής, για την αναζήτηση και καταγραφή της ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

— Ζητά την επίσηυση υλοποίησης της συγκεκριμένης ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ που θ' αποτελέσει αναπτυξιακό βήμα στη δοκιμαζόμενη αναπτυξιακή ορεινή περιοχή μας.

— Ζητά από τις αρχές του Νομού μας και τους καθ' ύλην αρμόδιους αναπτυξιακούς φορείς της πολιτείας να μελετήσουν τα πορίσματα του Συνεδρίου και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους για την υλοποίησή τους, πορίσματα που αποβλέπουν στην έξοδο της ιστορικής αυτής γωνιάς της ΦΩΚΙΔΑΣ, από την κοινωνικοοικονομική υστέρηση, μέσα από την εξασφάλιση της απαραίτητης τεχνικής, κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής υποδομής.

— Εκφράζει την ευχή διαρκούς συνεργασίας και προσφοράς του επιστημονικού, πνευματικού, πολιτικού και επιχειρηματικού δυναμικού της περιοχής της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ για μια ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ σύγχρονη και αναπτυξιακά ισότιμη με τις αναπτυγμένες περιοχές του τόπου μας.

ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ

Κοινοτικά νέα

Όπως μας πληροφόρησε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Αυγερινός, πρόσφατα έγιναν έργα διαμορφώσεως του Κοινοτικού Γραφείου ως εξής:

✓ Βάφτηκαν οι τοίχοι, έτσι ώστε να υπάρχει φωτεινότητα μέσα στο γραφείο.

✓ Διαμορφώθηκε και εξοπλίστηκε ειδικός χώρος που θα χρησιμοποιείται για ιατρείο.

✓ Διαμορφώθηκε ειδικό γραφείο, όπου μπορεί να συναντά ιδιαιτέρως το κοινό ο Πρόεδρος της Κοινότητας.

✓ Τοποθετήθηκαν καινούργιες πινακίδες και στις δύο πλευρές του Κοινοτικού Γραφείου.

ΜΩΣΑΪΚΑ – ΜΑΡΜΑΡΑ ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΤΑΡΑΤΣΩΝ

Ανδρέας Αναγνώστου

Δαγκλή 6 Πεύκη Τηλ: 8062510

"ΓΛΑΥΚΗ" Μονάδα Φροντίδας Φιλοξενίας υπερηλίκων ατόμων

Ιωάννης Κ. Τούμπας

Λ. Δημοκρατίας 118

Άγιοι Ανάργυροι

Τηλ: 2632890 - 094572660

Νικόλαος Α. Τζαμτζής Δικηγόρος

Γραφείο: Θεμιστοκλέους 4 Ομόνοια

Τηλ: 3821914 FAX: 7242957

Οικία: Νεαπόλεως 109 Βύρωνας

Τηλ: 7654450

Ο θρυλικός ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ ο Κουκουβιστιανός

Δημοσιεύουμε παρακάτω μέρος της ομιλίας του Δασκάλου κ. Γ. Χασιακού με θέμα τον αγωνιστή του 1821 ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ. Η ομιλία πραγματοποιήθηκε στις 12 Αυγούστου 1995 στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού μας, στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων του Συνδέσμου στην Καλοσκοπή.

Η συνέχεια και το τέλος της θα δημοσιευθούν στο επόμενο τεύχος του Δελτίου μας, λόγω πληθώρας ύλης.

Φίλες και φίλοι του χωριού μας, αγαπητοί συγχωρινοί μου, Καλοσκοπίτισσες και Καλοσκοπίτες.

Ευχαριστώ θερμά όλους σας, που κάματε τον κόπο να παραβρεθείτε απόψε στην ομιλία μου, τη σχετική με τον **πολέμαρχο Κουκουβιστιανό οπλαρχηγό του 1821 ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ ΜΩΡΗ**. Ιδιαίτερα, ευχαριστώ τον Πρόεδρο του Συνδέσμου **Νίκο Αυγερινό** και το Δ.Σ. που με κάλεσαν για τούτη την ομιλία. Θεωρώ χρέος μου να προσφέρω πάντοτε τις υπηρεσίες μου στη **γενέτειρά μας Καλοσκοπή**.

Συγκίνηση βαθιά με κατέχει αυτή τη στιγμή, που βρίσκομαι πάνω σ' αυτή εδώ την έδρα του Πνευματικού μας Κέντρου.

Πριν από 60 χρόνια ήμουν μαθητής σ' αυτόν εδώ το χώρο (1930-36) και 15 χρόνια αργότερα (το 1951) ξαναγύρισα ως δάσκαλος στο σχολείο, για να προσφέρουμε, με τη γυναίκα μου μαζί, τη δασκάλα Τασία, τη στοιχειώδη μόρφωση στους μαθητές μας και να τους ανοίξουμε το δρόμο για το «ΕΥ ΖΗΝ».

Πολλοί από σας θα θυμούνται τα όμορφα εκείνα μαθητικά χρόνια! Τώρα, μετά από 40 χρόνια, ξαναβρίσκομαι εδώ, σ' αυτή την έδρα, για να σας αναπτύξω μερικά από τα ιστορικά γεγονότα της Κουκουβίστας του 1821.

Όσα έχω δημοσιεύσει κατά καιρούς στα βιβλία μου, σε εγκυκλοπαίδειες, σε περιοδικά κι εφημερίδες για τον πόλεμο του '21 ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ και τους άλλους Κουκουβιστιανούς Αγωνιστές, αποτελούν παρακαταθήκη για τις νεότερες γενιές, που μας ακολουθούν.

Απευθύνομαι, ιδιαίτερα στους ξένους, φίλες και φίλους της Καλοσκοπής, ν' αποτυπώσουν στη μνήμη τους όσα θ' ακούσουν στη συνέχεια για τον **μεγαλειώδη πατριωτικό Αγώνα των Κουκουβιστιανών**, που άρχισε το 1821 και συνεχίστηκε ως τις ημέρες μας από τους Καλοσκοπίτες.

Απευθύνομαι, επίσης, σ' όλους τους Καλοσκοπίτες, τους απογόνους των Αγωνιστών του '21, τα δισέγγονα και τα τρισέγγονα, δηλαδή, των ηρωικών μορφών του χωριού μας.

Για την ιστορική έρευνά μου, γύρω απ' τους **Κουκουβιστιανούς Αγωνιστές του '21** προβληματίστηκα, όταν βρεθήκαμε στη Γερμανοϊταλική κατοχή το 1941-44.

Ως τότε διδασκόμαστε την ιστορία στο σχολείο και γνωρίζαμε ελάχιστους αγωνιστές - αρχηγούς του '21, όπως το Διάκο στη μάχη της Αλαμάνας, τον Αντρουότσο στη μάχη του Χανιού της Γραβιάς, τον Καραϊσκάκη, τον Κολοκοτρώνη, τον Παπαφλέσσα και μερικούς ακόμα.

Για τους πολλούς και απλούς αγωνιστές, δε γνωρίζουμε τίποτα. Αυτοί, οι ανώνυμοι πολεμιστές, που δί-

νουν τη μάχη και την κερδίζει το σύνολο, ήταν αφανείς. Στη μάχη οι αρχηγοί, οι αξιωματικοί, οι καπετάνιοι μένουν πίσω και συντονίζουν, ενώ στη φωτιά της μάχης πάνε μπροστά οι απλοί μαχητές.

Όλα αυτά με προβληματίσαν και το 1942 τυχαία βρήκα κάποια χειροπιαστά στοιχεία για τη **συμμετοχή της Κουκουβίστας στον Αγώνα του 1821**.

Καινούργια κατοχή μας βρήκε και νιώσαμε ασήκωτο το βάρος της σκλαβιάς. Έπρεπε κάτι να κάνουμε, ν' αντισταθούμε στον κατακτητή, όπως οι πρόγονοί μας το '21. «**Η Ελευθερία θέλει αρετή και τόλμη**» είχε πει ο ποιητής Ανδρέας Κάλβος.

Η προφορική παράδοση των αγραμμάτων γερόντων του χωριού, σχετικά με τον Αγώνα του '21, δεν μας φώτιζε. Μονάχα μερικά κειμήλια βρίσκονταν κρεμασμένα σε παλιά σπίτια, όπως καριοφύλια και γιταγάνια, που μας θύμιζαν κάτι απ' τον Αγώνα του '21. Κάποια ονόματα ανέφεραν οι γέροι του χωριού για τους παππούδες τους Αγωνιστές Κουκουβιστιανούς του '21, αλλά κι αυτά συγκεχυμένα. **Κανένας δε γνώριζε το γενεαλογικό δέντρο της οικογένειάς του**.

Ως μαθητής του Γυμνασίου το 1942 δημιούργησα στο χωριό, με λίγα βιβλία, την πρώτη μου βασική βιβλιοθήκη. Ανάμεσα στα βιβλία μου υπήρχαν και δυο τόμοι (πεζά και ποιήματα) του Αριστ. Βαλαωρίτη.

Διαβάζοντας το κεφάλαιο για το Διάκο και τη μάχη της Αλαμάνας, είδα πως του συμπαραστάθηκαν στη μάχη και άλλοι οπλαρχηγοί, που είχαν πιάσει τα διάφορα περάσματα για να εμποδίσουν την προέλαση των Τούρκων.

Ο Ησαΐας, ο Δεσπότης των Σαλώνων, με τον αδελφό του Παπαγιάννη, είχαν πιάσει τη Χαλκομάτα, όπου κι έπεσαν νεκροί στη μάχη.

Οι οπλαρχηγοί ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ ο Κουκουβιστιανός, έγραφε το βιβλίο, και **ο Κομνάς Τράκας, Αγοριανίτης**, είχαν πιάσει το μύλο και την εκκλησιά στο Μουσταφάμπεη.

Όταν είδα σε γραπτό κείμενο το όνομα του «**ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ του Κουκουβιστιανού**» ένιωσα περήφανος.

Ενθουσιάστηκα τόσο που διαλάλησα παντού τη χαρά μου και τόνιζα, ότι είναι καιρός, να φανούμε αντάξιοι των Κουκουβιστιανών προγόνων μας Αγωνιστών του '21. Τότε πίστεψα όσα έλεγε ο πατέρας μου για τον παππού του **Αναστάση Χασιακό**, που πολέμησε στο Χάνι της Γραβιάς.

Έτσι μπήκε στο μυαλό μου η ιδέα για την **ιστορική έρευνα της Κουκουβίστας και των Αγωνιστών της του**

1821. Η προσπάθειά μου αυτή άρχισε να καρποφορεί μετά το 1955, γιατί ως τότε δεν το επέτρεψε η κατοχή και ο εμφύλιος.

Το παράδειγμα λοιπόν, των Αγωνιστών του '21 παράκινσε όλους τους Καλοσκοπίτες, άντρες και γυναίκες, να πράξουν το καθήκον τους, για να λευτερωθεί η πατρίδα από τη νέα κατοχή.

Χρέος τιμής οφείλουμε στους **μαχητές Κουκουβιστιανούς του 1912-1922**, που πολέμησαν για την πατρίδα στην Ήπειρο, τη Μακεδονία και τη Θράκη, αλλά και στη Μ. Ασία.

Το ίδιο χρέος οφείλουμε και στους **πολεμιστές Καλοσκοπίτες του Αλβανικού Μετώπου και των Οχυρών της Μακεδονίας (το 1940-41)**, που με τα στήθη τους αντιμετώπισαν τις σιδηρόφραχτες ορδές των Ιταλών και Γερμανών.

Τιμούμε σήμερα και τους Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης (1941-44), γιατί έπραξαν το καθήκον τους, όπως οι Αγωνιστές πρόγονοί μας το 1821.

Οι 180 Καλοσκοπίτες, που κλείστηκαν, όμηροι των Ιταλών, στο στρατόπεδο της Θήβας και άλλοι φυλακίστηκαν ή εκτελέστηκαν για την αντίστασή τους, ποτέ δε θα ξεχάσουν της σκλαβιάς το πικρό φαρμάκι.

Χαιρετώ ακόμα, τους **πολεμιστές του Εθνικού στρατού και τους μαχητές του Δημοκρατικού στρατού Ελλάδας**, που η κατάρα του εμφυλίου τους υποχρέωσε να πολεμάει αδελφός τον αδερφό για ξένα συμφέροντα.

Αναφέρομαι, με πολλή συμπάθεια, και στους **πρόσφυγες Καλοσκοπίτες του εμφυλίου**, που δεινοπάθησαν κατά τον τριχρονο εκπατρισμό τους (1947-1950).

Τέλος απευθύνομαι στα νιάτα, που κατάγονται από γονείς Καλοσκοπίτες. Είναι τυχερά που μαθαίνουν, με λεπτομέρειες, την ιστορική πορεία του χωριού μας.

Έτσι, θα θυμούνται τους αγώνες των προγόνων μας που, με αρετή και τόλμη, έδωσαν στο Έθνος μας τη Λευτεριά. Θα καμαρώνουν στη ζωή τους, γιατί είναι απόγονοι γενναίων μαχητών της Ελευθερίας και θ' ακολουθούν τα χνάρια τους, όταν οι περιστάσεις το επιβάλλουν. Αν θέλουν να θριαμβεύσει το όραμα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, πρέπει ν' αναζητούν πάντα το "ΕΥ ΖΗΝ".

Και τώρα εισέρχομαι στο κυρίως θέμα, με αναφορά μου στην πολεμική δράση του απaráμιλλου **οπλαρχηγού της Παρνασσίδας ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ ΜΩΡΗ του Κουκουβιστιανού**.

Η δράση του αρχίζει πολύ νωρίτερα από τον Σηκωμό του Γένους μας το 1821. Τ' απάτητα φαράγγια της πατρίδας μας Κουκουβίστας γιγάντωσαν την ψυχή του και ζώστηκε τ' άρματα πριν κηρυχτεί επίσημα η Επανάσταση.

Δεν άντεχε να βλέπει τους Τούρκους να φτάνουν στο χωριό, για να εισπράτουν το χαράτσι απ' τους κατοίκους και ν' αρπάζουν τα κοπάδια τους.

Στρατολόγησε μερικούς χωριανούς και αμύνονταν στις επιθέσεις των τούρκικων αποσπασμάτων, που ξεκινούσαν για τα βλαχοχώρια (τα ορεινά χωριά της Παρνασσίδας, που είχαν γιδοπρόβατα).

Η προεπαναστατική δράση του **αρματωμένου ρασοφόρου ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ** πολύ ενοχλούσε τους Τούρκους

της περιοχής κι έριχναν ευθύνες στο Δεσπότη των Σαλώνων Ησαΐα. Του ζητούσαν την παράδοσή του. Ο Ησαΐας βρέθηκε σε δύσκολη θέση, γιατί και τον ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ έπρεπε να προστατέψει και τους Τούρκους να ξεγελάει, ώσπου νάρθει η ώρα του Σηκωμού.

Γι αυτό το λόγο έγραφε συχνά στον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε', στην Κωνσταντινούπολη, και ζητούσε την ορμήνεια του. Τα γράμματα τα πήγαιναν, κρυφά και με προφύλαξη, Γαλαξιδιώτες караβοκύρηδες που εμπορεύονταν στην Πόλη.

Ο Ησαΐας έγραφε σ' ένα γράμμα του τα σχετικά με τον Παπαντριά, αλλά δεν γνωρίζουμε τι του έγραφε. Έχουμε μόνο την απάντηση του Πατριάρχη, απόσπασμα της οποίας σας διαβάζω: "... Τω Επισκόπω Σαλώνων. Θεοφιλέστατε επίσκοπε και αδελφέ Ησαΐα, Γρηγόριος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως...

Αμφοτέρας τας τιμίας επιστολάς δια του αγαθού πατριώτου **καπετάν Φούντα**, Γαλαξιδιώτου, ασφαλώς εδεξάμην και των εν αυταίς τιμών σου λόγων έγνων... Η του Παπαντρέου πράξις πατριωτική μεν τοις γνώσκουσι τα μύχια, κατακρίνουσι δε οι μη ειδότες τον άνδρα. Κρύφα υπερασπίζου αυτόν, εν φανερώ δε άγνοϊαν υποκρίνου, έστι δ' ότε και επικρίνει τοις θεοσεβέσιν αδελφοίς και αλλοφύλοις, ιδία πράυνον τον Βεζύρην λόγοις και υποσχέσεσι, αλλά μη παραδοθής εις λέοντος στόμα. Άσπασαι συν ταις ευχαίς τους ανδρείους αδελφούς, προτρέπων εις κρυψίνοιαν δια τον φόβον των Ιουδαίων. Ανδρωθήτωσαν ώσπερ λέοντες και η ευλογία του Κυρίου κρατυνεί αυτούς, εγγύς δε εστί το του Σωτήρος Πάσχα. Αι ευχαί της εμής μετριότητας επί της κεφαλής σου αδελφέ Ησαΐα. Γεώργει ακαμάτως και όλβια γεώργια δώσει σοι ο Πανύψιστος.

**Κωνσταντινουπόλει, 20 Δεκεμβρίου 1820
† Γρηγόριος**

Μεταγλώττισα το απόσπασμα αυτό της επιστολής, για να γίνει κατανοητό και σας το διαβάζω: "... Και τις δυο τίμιες επιστολές, που έστειλες με τον καλοκάγαθο Γαλαξιδιώτη πατριώτη καπετάν Φούντα, με ασφάλεια δέχτηκα και τα ειλικρινή λόγια τους διάβασα... Η πράξη του Παπανδρέα είναι πατριωτική γι' αυτούς που γνωρίζουν τις κρυφές προετοιμασίες του Αγώνα, εκείνοι δε που δεν γνωρίζουν τον πατριωτισμό του, τον κατακρίνουν.

Κρυφά να τον υπερασπίζεσαι, φανερά δε να υποκρίνεσαι, ότι δεν γνωρίζεις τίποτα γι' αυτόν. Μάλιστα να επικρίνεις αυτόν στους θεοσεβείς αδελφούς (τους ιερείς που δεν έχουν μυηθεί στον Αγώνα), καθώς και στους αλλόφυλους, δηλ. τους Τούρκους.

Ιδιαίτερα να καταπραύνεις το Βεζύρη με λόγια υποκριτικά και υποσχέσεις ψεύτικες, αλλά να μην παραδοθείς στο λιονταριού το στόμα, δηλαδή του Βεζύρη. Να ασπαστείς με τις ευχές μου τους ανδρείους αδελφούς, δηλ. τους Έλληνες, και να τους προτρέψεις να κρύβουν τα μυστικά του Γένους για το φόβο των Ιουδαίων, δηλ. των Τούρκων. Να ανδρωθούν σαν λιοντάρια και η ευλογία του Κυρίου να τους δυναμώνει, γιατί πλησιάζει το Πάσχα του Σωτήρα, δηλ. η Ανάσταση του Γένους..."

Και πραγματικά ο Ησαΐας προφύλαξε τον Παπαντριά, κατά τη συμβουλή του Πατριάρχη και δεν τον παρέδωσε, "εις λέοντος στόμα".

Η μεγάλη στιγμή του Σηκωμού, στις 25 Μαρτίου 1821, βρήκε πανέτοιμο τον εμπειροπόλεμο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ. Ετοιμος να θυσιαστεί στο βωμό της Ελευθερίας, μαζί με τους άλλους Κουκουβιστιανούς, που από καιρό τον ακολουθούσαν. Ήταν η φλεγόμενη βάτος της Π.Δ. που στο πέρασμά του λαμπάδизε τη σπίθα της Λευτεριάς στις ψυχές των απλοϊκών ραγιάδων και μετά χανόταν άπιαστος κι ανέγγιχτος, όπως ο θρύλος.

Όταν έφτασε η μεγάλη μέρα του Ξεσηκωμού, στις 25 του Μάρτη, ο Ησαΐας στο μοναστήρι του Προφήτη Ηλία Σαλώνων βλογάει με συγκίνηση τ' άρματα, ορκίζει τους επαναστάτες και κηρύχνει τον επαναστατικό Αγώνα στην Παρνασσίδα. Τότε συμφωνούν να χτυπήσουν τα Σάλωνα.

Ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ με το ΜΑΝΙΚΑ στρατολογούν τετρακόσιους πατριώτες από τις περιοχές Δωριέων και Κυτινιατών (από τα χωριά της ορεινής Παρνασσίδας) και **ο Γκούρας** εφτακόσιους.

Ανήμερα του Πάσχα — στις 10 τ' Απρίλη — και ύστερα από φοβερή πολιορκία παραδίνεται, μαζί μ' εξακόσιους πολεμιστές, **ο Βοεβόδας των Σαλώνων Ιζέτ Βελή Μπέης και το κάστρο της Ωριάς πέφτει.**

Από την ημέρα εκείνη ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ ακολουθήσε, κατά πόδι, το πολεμικό ασκέρι του **γερο Πανουργιά**, κεφαλή σε δικό του μπουλούκι.

Στη μάχη της Αλαμάνας, 23 Απρίλη 1821, ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ μαζί με τον οπλαρχηγό Κορνά ΤΡΑΚΑ και τα παλικάρια τους, ταμπουρώθηκαν στην εκκλησιά και στο μύλο στο χωριό **Μουσταφάμπεη.**

Οι Τούρκοι τους προσπέρασαν, χωρίς να δώσουν μάχη, για να μη χάσουν δυνάμεις και συγκεντρώθηκαν όλοι στην **Αλαμάνα**, για να χτυπήσουν το **Διάκο**, απ' όπου θα περνούσε ο κύριος όγκος του στρατού του Ομέρ Βρυώνη.

Ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ έγινε ένας φλογερός και σκληροτράχηλος πολέμαρχος.

Το πολεμικό του αυτό δυνάμωμα θα το εκφράσει περλίτρανα στον **“Πυρρίχιο”** (πολεμικό χορό) και στη μεγάλη αντίσταση του Χανιού της Γραβιάς.

Πρώτος πιάστηκε στο ηρωικό τσάμικο της θυσίας των 118 πολεμιστών μέσα στο αδύνατο, πληθόχτιστο Χάνι, “μια αυλή με πληθούρια και στη μέση ένα χαμηλό σπίτι, μ' ένα πάτωμα...”.

Ο Ομέρ Βρυώνης με το στρατό του καθηλώθηκε στη **Γραδιά**. Δεν τολμούσε να προχωρήσει προς την **Άμφισσα**, γιατί τα στενά τα είχαν κλείσει **ο Γκούρας, ο Πανουργιάς, ο Παπαντριάς, ο Μανίκας και ο Τράκας** με τρεις χιλιάδες στρατό, που υπήρχε στην αμυντική γραμμή **Κουκουβίστας-Δρέμισσας-Παύλιανης.**

Οχτώ μέρες ο Βρυώνης σχεδίαζε επίθεση προς τα **Βλαχοχώρια (τα ορεινά χωριά της Παρνασσίδας).**

Σκοπός του ήταν να αιφνιδιάσει τους Έλληνες και να τους διασκορπίσει. Ν' ανοίξει το δρόμο προς τα Σάλωνα και ν' αρπάξει τα κοπάδια των χωριών, ώστε να μην έχουν τροφή οι επαναστάτες.

Στις 16 Μαΐου 1821 ξεκίνησαν οι Τούρκοι την επίθεσή τους με 3.000 στρατό κι έφτασαν την άλλη μέρα, 17 Μαΐου, στην Κουκουβίστα.

Ο οπλαρχηγός Κορνάς Τράκας φύλαγε το πέρασμα προς τη **Δρέμισσα** στα ριζά της Γκιώνας και αντέταξε σθεναρή άμυνα. Από το όνομά του έμεινε κατόπιν το τοπωνύμιο (τοποθεσία) **“ΤΡΑΚΑ”.**

Λίγο πιο πέρα, στην πλευρά της **Δρέμισσας, ο Πανουργιάς** από μια σπηλιά έδινε οδηγίες για την άμυνα. Υπάρχει σήμερα η τοποθεσία **“Σπηλιά του Πανουργιά”.**

Ο παπάς της Δρέμισσας παπα-Κώστας Τζαμάλας, με τα παλικάρια του, έπιασε το **Ξεροβούνι** (υπάρχει τοποθεσία **“Ταμπούρια του Παπακώστα”**).

Ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ, που θρискόταν στην Καταβόθρα, εκείνη την κρίσιμη στιγμή έφτασε νύχτα στις **Βρύζες**, για να φυλάξει με τ' ασκέρι του το πέρασμα προς τη δίοδο του **Μόρνου.** Ο δε **Γκούρας** επόπτευε το μέρος της **Παύλιανης**, για να μην περάσουν οι Τούρκοι προς τη **Γκούρα (τη σημερινή Πυρά).**

Ο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ και τα παλικάρια του από τη Βίγλα, μπλοφάροντας, φώναξαν στα γύρω καραούλια να πιάνουν οι Έλληνες την εκκλησιά της Αγίας Τριάδας. Ένα τουρκικό απόσπασμα, ήταν στο σταυροδρόμι που είναι στο προσκυνητάρι **“Αγιο Πνεύμα”.**

Ακούγοντας τις φωνές οι Τούρκοι, έτρεξαν πρώτοι και κλείστηκαν στην Αγία-Τριάδα. Έπεσαν στην μπλόφα των Ελλήνων, που τους κύκλωσαν και με τη βοήθεια των μελισσών (τους πέταξαν κιβέρτια μέσα), τους αποδεκάτισαν.

Έτσι, οι Έλληνες, σ' όλο το μέτωπο από την άμυνα πέρασαν στην επίθεση και οι Τούρκοι, άτακτοι και αλλόφρονες, οπισθοχώρησαν προς τον κάμπο, αφήνοντας πίσω τους τα κοπάδια που είχαν αρπάξει, χάνοντας και αυτή τη μάχη στα ορεινά χωριά της Παρνασσίδας.

Για τη μάχη των Βασιλικών στη Λοκρίδα (26 Αυγ. 1821), ο ιστορικός του Αγώνα Χριστ. Περραιβός γράφει τα εξής για τον ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ: “... Όλοι οι Έλληνες και αρχηγοί εδείχθησαν εν γένει ανδρείοι, ο παπα - ΑΝΔΡΕΑΣ όμως προτιμάται, διότι με διακοσίους Έλληνες έδωξε τους εχθρούς και αφού εφόνευσε ικανούς, έλαβε διπλάσια λάφυρα κι επέστρεψε νικηφόρος εις τους συντρόφους του...”

Η συνέχεια στο επόμενο

ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Βασίλη Χαμηλού
Ανδριανούπολης 30
Τηλ.: 5131 359
Κολωνός - Αθήνα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ
• φωτοαντίγραφα έγχρωμα • φωτοτυπίες
• δακτυλογραφήσεις
Καλυψούς 111 & Θησέως
176 76 ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Τηλ. - Fax: 9377 378

Η περιπέτεια της Ελένης

Ο ξαφνικός εκτοπισμός του χωριού μας, δημιούργησε τεράστια προβλήματα στους κατοίκους του. Και όχι απλώς τεράστια αλλά και αξεπέραστα.

Η διαταγή του στρατού ήταν αυστηρή και αμετάκλητη. «Θα έχετε φύγει όλοι από το χωριό μέσα σε τέσσερες ημέρες». Και καλά, για να εκτοπίσουν τα ορεινά χωριά είχανε μια κάποια δικαιολογία.

Εάν βέβαια θέλουμε να τη δεχθούμε σαν δικαιολογία. Ότι δηλαδή θέλανε να απομονώσουμε και να εξοντώσουμε τους αντάρτες είναι εύκολο. Εκείνο όμως που δεν μπορούσε κανένας μας να καταλάβει και φυσικά να δικαιολογήσει ήταν το τόσο ξαφνικά και βεβιασμένα. Τέσσερες ημέρες. Σε τέσσερες ημέρες να εγκαταλείψεις μια ολόκληρη ζωή.

Ήταν Σεπτέμβριος μήνας και όλη η σοδειά της χρονιάς ήταν στα χωράφια. Χιλιάδες οκάδες πατάτες στα χωράφια, οι οποίες θα μένανε εκεί. Τα αμπέλια ατρύγητα. Οι καρυδιές γεμάτες καρύδια. Απέραντες εκτάσεις με δάσος από μηλιές. Φορτωμένες κατακόκκινες αρωματικά μήλα. Και καθώς ήτανε ώριμα και έτοιμα για μάζεμα, το άρωμά τους ήτανε διάχυτο σε όλη την περιοχή.

Όλα αυτά θα μένανε και θα τα αφήνανε και θα τραβούσανε προς το άγνωστο χωρίς κανένας να τους πει πού θα πάνε και πώς θα ζήσουνε.

Και σαν να μη φθάνανε όλα αυτά, το επίσημο κράτος είχε πει: οι κάτοικοι των ορεινών περιοχών εγκατέλειψαν οικειοθελώς τις πατρογονικές τους εστίες. Δηλαδή μας κορόιδευαν και από πάνω. Τι θα γινότανε δηλαδή, εάν γινότανε η εγκατάλειψη σε ένα μήνα; Θα μπορούσε ο καθένας να μεταφέρει κάτι. Και να βολευτεί κάπου. Έστω προσωρινά.

Κουβαλούσανε οι άνθρωποι με τα μουλάρια και φορτωμένοι οι ίδιοι. Τα στοιβάζανε στις αυλές και στο δρόμο στα **Καστέλια**. Και τα περισσότερα πράγματα τους τα κλέβανε. **Οι περιπέτειες και οι δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι χωριανοί μας δεν περιγράφονται.** Δεν είναι δυνατόν να περιγραφούν, όσο και να θέλουμε, όσο και να προσπαθήσουμε.

Θα αναφερθώ σε μια περίπτωση, την περίπτωση της δεκαεξάχρονης τότε **Ελένης Νικ. Μαλεθίτση**, που λίγο έτσι, λίγο αλλιώς, όλες τέτοιες είναι και θα περιγράψω την περιπέτειά της μόνο σε δυο δρομολόγια: **Καλοσκοπή - Καστέλια, Καλοσκοπή - Καστέλια.**

Η διαδρομή είναι κάπου δεκαπέντε χιλιόμετρα. Και για να τη διανύσει ένας άνθρωπος με κανονικό περπάτημα χρειάζονται κάπου τρεις ώρες. Όσο για την ποιότητα του δρόμου ήτανε ό,τι χειρότερο υπήρχε. Ήτανε ένα μονοπάτι με απότομες ανηφοριές και κατηφοριές. Και περνούσε από ρέματα και ποτάμια. Αυτή τη διαδρομή έπρεπε να την κάνουνε τουλάχιστον δύο και τρεις φορές το εικοσιτετράωρο. Και με πολύ φορτίο.

Στο χωριό όλα τα σπίτια είχανε αργαλειό, που κάνανε τα υφαντά τους, βελόντζες, κιλίμια, φλοκάτες και πολλά άλλα. Η μάνα της Ελένης είχε στον αργαλειό της μισοέτοιμη τη βελόντζα. Έπρεπε κάτι να κάνει. Δεν μπορούσε να τον παρατήσει. Τον αργαλειό δεν τον εγκατέλειπε, δεν ήταν δυνατόν να τον μεταφέρει. Αλλά και να ήτανε, πού θα τον πήγαινε; Αλλά θα έπαιρνε τουλάχιστον το υφαντό. Αποσύνδεσε το υφαντό από τον αργαλειό και ήτανε έτοιμο για δρόμο.

Το υφαντό αποτελείτο από ένα χονδρό ξύλο το «αντί» και πάνω σ' αυτό ήτανε τυλιγμένο το στιμόνι. Το «αντί» από το ένα μέρος ήτανε τετράγωνο και είχε τέσσερες τρύπες. Όσο προχωρούσε η δουλειά η γυναίκα που καθότανε στον αργαλειό έβαζε ένα μοχλό στις τρύπες που είχε το Αντί και το γύριζε. Με τον τρόπο αυτό ξετυλιγότανε το στιμόνι και τυλιγότανε το υφασμένο ρούχο.

Μετά ήτανε τα μιτάρια. Μέσα από αυτά περνούσε το

στιμόνι και μετά το χτένι. Εδώ είναι που λέμε «**έφτασε ο κόμπος στο χτένι**». Και το λέει αυτό η λαϊκή παροιμία διότι, αν το στιμόνι έχει κόμπο, δεν είναι δυνατόν να περάσει από το χτένι. Το στιμόνι είναι, για όσους δεν ξέρουνε, το νήμα που χρησιμοποιούμε για το υφαντό. Και στη συνέχεια είναι το έτοιμο υφαντό.

Όλα αυτά τυλιχτήκανε, δεθήκανε και τα φορτώθηκε η Ελένη για να τα μεταφέρει στα Καστέλια. Όταν φορτώθηκε, κάτι την τρυπούσε στη μέση της, το είπε στη μάνα της κι εκείνη βρήκε τη λύση. Πήρε μια χεριά τριφύλι το έθεσε ανάμεσα σ' αυτή και τη σπονδυλική στήλη της Ελένης και της είπε «**αι τράβα τώρα**». Και η Ελένη τράβηξε για τα Καστέλια.

Ο περισσότερος δρόμος ήτανε στενός και στα πλαινά του είχε πλατάνια και ντούσκα. Και το Αντί ήτανε μακρύ και μπαινόβγαίνε. Γιατί ήταν υποχρεωμένη να κάνει τουλάχιστον το μισό δρόμο περπατώντας λοξά. Και με όλες αυτές τις δυσκολίες πήγε το υφασίδι στα Καστέλια.

Η άλλη διαδρομή της Ελένης που θα αναφέρουμε είναι με το γουρούνι της.

Στο χωριό όλοι αγοράζανε ένα γουρούνι, το θρέβαμε για να το σφάξουμε τα Χριστούγεννα. Τώρα όμως τα πράγματα αλλάξαν και τα Χριστούγεννα δε θα μας βρουνε στο χωριό. Διότι δεν θα μπορούσανε να μετακινηθούνε. Τα γουρούνια αυτά, όπως τα αγοράζανε, τα κλείνανε σε ένα στενό χώρο, τρώγανε και κοιμόντουσαν. Δεν περπατούσαν καθόλου. Και γι' αυτό ήτανε δύσκολη η μεταφορά τους. Και γι' αυτό το λόγο, όσοι είχανε, τα σφάζανε.

Η Ελένη αποφάσισε να μεταφέρει το γουρούνι στα Καστέλια.

Το πήρε και σιγά-σιγά έκανε τον κατήφορο. Και προς μεγάλη έκπληξη όλων πήγε αρκετά μακριά. Έφτασε μέχρι τον **ΠΥΡΓΟ**. Όταν πέρασε το γεφύρι σταμάτησε. Το γουρούνι έπεσε κάτω και δεν έλεγε να σηκωθεί. Τα πόδια του δεν αντέχανε άλλο. Η Ελένη ήρθε σε δύσκολη θέση. Η ώρα περνούσε και το γουρούνι δεν σηκωνότανε με τίποτα.

Νύχτωσε και η Ελένη θα περνούσε τη νύχτα της εκεί στην ακροποταμιά. Με μόνη συντροφιά της το γουρούνι και τα νυχτοπούλια. Τώρα το πως πέρασε η δεκαεξάχρονη Ελένη τις δώδεκα ολόκληρες ώρες μόνη της μέσα στην ερημιά μόνο εκείνη το ξέρει και κανείς άλλος.

Κάποτε ξημέρωσε, όπως γίνεται πάντα και της Ελένης το μαρτύριο έφτασε στο τέλος του. Λένε ότι ο χρόνος τα γιατρεύει όλα και όλα με τον καιρό ξεχνιούνται. Αυτό δεν είναι απόλυτο.

Τη μαρτυρική νύχτα που πέρασε η Ελένη εκεί στην ακροποταμιά κάτω από τον Ενετικό Πύργο το Σεπτέμβριο του 1947 δεν την ξεχάσε ποτέ και ούτε θα την ξεχάσει.

Έχουνε περάσει από τότε σαράντα οκτώ ολόκληρα χρόνια και όταν μιλάει για εκείνη τη νύχτα ταρασσεται ολόκληρη. Και νομίζει ότι ήτανε χθες. Ακούει ακόμα τα νυχτοπούλια και τη βοή από το ποτάμι και βλέπει διάφορες σκίες να ενώνονται.

Ξημερώνοντας πέρασε ένας γείτονας, ένα καλό παιδί, **ο Τάκης ο Στοφόρος του Ιωάννη**, φορτώσανε το γουρούνι πανοσάμνα στο μουλάρι και το πήγανε στα Καστέλια. Από αυτό το γουρούνι που η Ελένη τόσο ταλαιπωρήθηκε δεν έφαγε ούτε μεζέ. Της το φάγανε κάποιοι αετονύχιδες... για πενταροδεκάρες.

Την εποχή εκείνη τα φαινόμενα αυτά ήτανε πολύ συνηθισμένα. Κάποιοι καλοπερνούσανε και πλουτιζανε εκμεταλλευόμενοι τη δυστυχία και τη συμφορά των άλλων.

**Μοσχάτο 1995
Παναγ. Γ. Τούμπας**

(Από το ανέκδοτο βιβλίο του Παναγ. Γ. Τούμπας
"ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΕΜΦΥΛΙΟΣ 1944-1949").

Ιστορικά ντοκουμέντα

του Θύμιου Ν. Μπουκουβάλα

Ο Θύμιος μας στέλνει ιστορικά ντοκουμέντα που αναφέρονται μεν στους γονείς του, αλλά συγχρόνως απεικονίζουν τη ζωή τότε του χωριού μας, αλλά και γενικότερα της πατρίδας μας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μια οικογένεια υπό ...εκκόλαψιν

Το ζευγάρι εγκαταστάθηκε στο πατάρι ενός μαγαζιού που είχε νοικιάσει ο Νικόλας, μετατρέποντάς το σε γαλατάδικο, στις Τσιτζίφιές της Καλλιθέας, στην Αθήνα. Βρισκόταν στην οδό Πεισιστράτου, στην πολυκατοικία του Παπούλια.

Η δουλειά πήγαινε καλά και στο γαλατάδικο εύρισκαν καταφυγή πολλοί χωριανοί, που έρχονταν στην πρωτεύουσα άλλοι για σπουδές κι άλλοι για να βουν δουλειά.

Αγαθή και πρωτόβγαλτη χωριατοπούλα η Μαρία δεν είχε πολλά πάρε δώσε με τη γειτονιά. Πού να βρεθεί άλλωστε καιρός για κουβέντα με τόσον κόσμο στο κεφάλι της. Όταν έφτασε στον τελευταίο μήνα της εγκυμοσύνης, ο άντρας έκαμε το λογαριασμό για το πως θ' αντιμετωπίσει τη γέννα της γυναίκας. Είχε δυο λύσεις να διαλέξει.

Η μια ιδέα ήταν να κρατήσει τη γυναίκα στην Αθήνα. Έλα όμως που για να γεννήσει μια γυναίκα εδώ χρειαζόταν χοντρό πορτοφόλι, κι έπειτα, ποιος θα βοηθούσε τη λεχώνα στις πρώτες μέρες; Γι' αυτό και η μαμή της περιοχής, μ' όλο που θάκανε το καρτιζήλικι από τη γέννα, υπόδειξε να γυρίσει η Μαριώ πίσω στο χωριό, κοντά στη μάνα της, όπου θα της δίναν ένα χέρι βοήθεια. Όχι πως στο χωριό θα είχε αυτά που ούτε στην Αθήνα δεν θα μπορούσε να έχει.

Εδώ πρέπει να πούμε πως οι συνθήκες για να έρθει ένας καινούργιος άνθρωπος στον κόσμο αυτά τα χρόνια, ιδιαίτερα στο χωριό δεν είναι καθόλου ευνοϊκές.

Η έγκυος πολεμάει στα χωράφια μέχρι τη στιγμή που θα την πιάσουν οι πόνοι. Μοναχή μέσα στο κάμα του ήλιου, με συντροφιά τις γίδες και το γαϊδάρo, μόλις νιώσει τον καρπό της κοιλίας της να ζητάει να βγει στο φως του ήλιου, κάνει το σταυρό της — αν προλάβει, λέει ένα “βοήθα Παναγιά μου” και ξαπλώνει κατάχαμα, αφήνοντας να ξεσπάσουν οι οίμωγές του τοκετού. Εάν η γέννα είναι δύσκολη θα συρθεί μέχρι την άκρη του φράχτη κι εκεί πιάνοντας ένα κούτσουρο, θα σφικτεί, θα ουρλιάξει και θα ξεπεταχτεί στον κόσμο ένας καινούργιος βλαστός κλαίγο-

ντας. Άραγε αυτό το κλάμα να είναι από τη χαρά του γιατί έρχεται για ν' αναπνεύσει το ανθρώπινο γένος ή είναι διαμαρτυρία για την υποδοχή που του έκαμαν, το να πεταχτεί σαν κατσίκι πάνω στο χώμα;

Η γέννηση. Επιστροφή στην Αθήνα. Το τρένο. Το τραμ.

Γύρισε πίσω στο χωριό, η Μαρία, ξελευτερώθηκε με το καλό και ξαλάφρωσε η καρδιά των δικών της από την αγωνία για το τι θα βγει από τη γέννα. Με ανακούφιση είδαν πως το νεογέννητο ήταν ... “παιδί” και όχι θηλυκό! “Παιδιά” αποκαλούσαν τα αγόρια, γιατί αυτά θα βοηθούσαν τις σκληρές δουλειές στο χωριό, ενώ τα θηλυκά μόνο μπελάδες θάφερναν στην οικογένεια, γιατί χρειάζονταν προίκα... (Σε μερικά πολύ πιο φτωχά χωριά, πέρα από την περιοχή των Βαρδουσίων, αμέσως μόλις το θηλυκό έβγαине από την κοιλιά της γυναίκας, ο αφέντης -σύζυγος φύτευε αμέσως ένα κυπαρίσσι, που ήταν αποταμίευση για την προίκα του κοριτσιού, γιατί μέχρι να έλθει σε ηλικία να παντρευτεί το δέντρο θα είχε ψηλώσει τόσο, ώστε να πουληθεί στους ταρσανάδες που έφτιαχναν τα καΐκια και θα τόσπηναν για κατάρτι).

Η γέννηση λοιπόν του αρσενικού έπρεπε να ...γνωστοποιηθεί και στον ενδιαφερόμενο πατέρα αλλά η έλλειψη επικοινωνίας, ανάγκασε τον αδερφό της Μαρίας, το Δήμο να κάνει μια διαδρομή εφτά ολόκληρων ωρών πεζοπορία μέχρι το τηλεγραφείο της Γραβιάς.

Μόλις η λεχώνα σαραντίτσε και “πήρε ευχή” αγάρεψε πάλι τον **κουμπάρο τον Καλόγερο**, φόρτωσε τα μπαγκάζια και ξεκίνησε για την πρωτεύουσα, όπου θα θρονιαζόταν πια για τα καλά. Πανωσάμαρα στο ένα από τα μουλάρια, ο αγωγιάτης άφησε τόπο για ν' ανεβεί η γυναίκα και το βρέφος. Με τις ευχές και το κατευόδιο από τις φιλενάδες της Μαρίας, που έβλεπαν με ζήλεια την τύχη της να ξεφεύγει από την κτηνώδη ζωή του χωριού, οι ταξιδιώτες ξεκίνησαν.

Μόλις βγήκαν από το χωριό, περνώντας από το ρέμα για να πιάσουν τη στράτα στις υπώρειες της Γκιώνας και να μουν στο βαθύσκιο ελατόδασος του Ζαγγανά, η Μαρία ένιωσε την καρδιά της να σφίγγει καθώς γύρισε κι έριξε μια τελευταία ματιά στο χωριό

που χανόταν. Την πήρε το παράπονο. Έριξε μια ματιά στο παιδί που κοιμόταν κι άρχισε ψιθυριστά ένα παραπονιάρικο τραγούδι:

*“Μάνα μου τα λελούδια μου
συχνά να τα ποτίζεις.....”*

Σύγκαιρα κι ο αγωγιάτης άρχισε να ψέλνει δυνατά ένα επίκαιρο για την περίπτωση τροπάρι:

*“Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία
ότι έτεκες υιόν.....”*

Και η νεαρή γυναίκα ρίχνοντας μια τελευταία ματιά γύρω χαιρέτησε:

“Έχετε γειά ψηλά βουνά και κάμποι και ραχούλες...”

Στο χάνι του Ζαγγανά οι οδοιπόροι σταμάτησαν, δροσίστηκαν από το παγωμένο νεράκι που κατεβαίνει από τη Γκιώνα και, πράγμα πρωτοφανές για τις συνθήκες του καλόγερου, έλυσε το πουγγιά του... και κέρασε τις δυο δραχμές που κόστιζαν τα δυο λουκούμια.

Ο ήλιος είχε ανέβει δυο καντάρια πάνω στον ουρανό και ο αγωγιάτης βιάζεται να φτάσει κάτω, στο σταθμό του **Μπράλλου**, απ' όπου η Μαρία θά 'παιρνε το τρένο. Βγήκαν στο ξέφωτο και από τον κακοτράχαλο δρόμο της **Στενής**, περπατώντας άκρη στο ποτάμι τον Βοιωτικό **Κηφισσό**, που κυλάει αφρισμένος ανάμεσα σε θεόρατους βράχους και χιλιόχρονα πλατάνια, διασχίζουν τα **Καστέλια** λέγοντας μια βιαστική καλημέρα στον μπακάλη, το **Νίκο Παπαγεωργίου**, φίλο και συστρατιώτη του αντρός της στον πόλεμο, φτάσαν στον σταθμό.

Η πλατφόρμα του σταθμού είναι γεμάτη κόσμο και ζώα που τα ξεφορτώνουν για να φύγουν με το αναμενόμενο τρένο.

Η Μαρία με το παιδί στα χέρια χαζεύει στο σταθμαρχείο, όπου ο σταθμάρχης καθισμένος μπροστά σ' ένα μηχανήμα που χτυπάει και από μια ρόδα ξετυλίγεται μια άσπρη κορδέλα με κάτι μαύρα σαν μυγολερώματα στίγματα που τα διαβάσει φωναχτά ο σταθμάρχης. Ο Παναγιώτης εξηγεί στην έκπληκτη Μαρία.

— Αυτή η μηχανή είναι ο τηλεγράφος και το χαρτί με τα μυγοχέσματα γράφει πως το τρένο ξεκίνησε από το σταθμό του **“Λεφτεροχωριού”**, θα περάσει από τη γέφυρα της **Παπαδιάς** και σε λίγο θα είν' εδώ. Γι αυτό ανάγκασε (διάσου) να είσαι έτοιμη.

Ο περίβολος του σταθμού είναι γεμάτος κόσμο και μουλάρια (το ...ΠΩΤΑ ΧΙ των χωρικών εκείνης και ακόμα της σημερινής εποχής) που ...παρκαρισμένα στους γύρω φράχτες και με κρεμασμένο στο λαιμό τον τροβά, μασουλάνε, φιλοσοφώντας την κούραση που τα περιμένει, όταν θα ξαναγυρίζουν στα χωριά.

Στην άκρη της πλατφόρμας, κοντά στη γραμμή,

σωροί από μπαγκάζια, κουβέρτες, ταγάρια και χωριάτες υποψήφιοι ταξιδευτές, ντυμένοι με τα εγχώριας κατασκευής ρούχα (Αυτοί εφαρμόζουν από παλιά το "ο επιμένων **ΕΛΛΗΝΙΚΑ**"), μαύρα κοστούμια οι άντρες, ξεκούμπωτο λιγδιασμένο πουκάμισο και θηλιές ή γουρνοτσάρουχα που τα ίδια φοράνε και οι γυναίκες, που και το δικό τους ντύσιμο είναι της εγχώριαςμόδας, μόνο που οι γριές φοράνε στο κεφάλι μαύρη μαντίλα, ενώ οι νιές άσπρη μπαμπακιέλα.

Ένα βαρύ σφύριγμα ακούστηκε και το πλήθος άρχισε να κινείται νευρικά.

Από μακριά φάνηκε ένα αποκαμωμένο από τη δύσκολη διαδρομή σιδερένιο θηρίο που ξεφυσάει θυμωμένα σκορπώντας ψηλά στον αγέρα μαύρο σύννεφο τον καπνό που έφτασε στο σταθμό θυμωμένο απ' την κούραση φαίνεται, τυλιγμένο μέσα σε σύννεφο από υδρατμούς, άφησε ένα μουγκρητό κούρασης και ακούστηκε ένα στρίγγλισμα που έκανε όλη αυτή τη ...σαρανταποδαρούσα, όπως την χαρακτήριζε η Μαρία, να σταματήσει.

Ο μηχανοδηγός, κρατώντας ένα ροϊ με λάδι κατέβηκε και λαδώνει τη μηχανή. Επάνω ο θερμαστής πιο μαύρος και από το κάρβουνο που σέρνει στο πίσω μέρος η ατμομηχανή, άνοιξε την “κοιλιά” του θηρίου απ' όπου ξεπετάγονται τεράστιες γλώσσες φωτιάς και φοβερή ζέστη, και που το θέαμα αναγκάζει τον Καλόγερο να θυμηθεί πως: “Κάπως έτσι θα είναι και οι φωτιές στην Κόλαση”.

Στα βαγόνια γίνεται της κακομοίρας καθώς όλοι σπρώχνουν όλους, ποιος θα φορτώσει και θα πιάσει θέση στα άθλια ξύλινα και βρωμερά βαγόνια. Ο **Παναγιώτης** πήδησε πάνω και κατόρθωσε να βολέψει κάπως τους μπόγους και ανέβασε και την ταξιδιώτισσα που στριμώχτηκε μέσα στον κόσμο κρατώντας το μωρό, που ενώ μέχρι εκείνη τη στιγμή κοιμόταν αμέριμνο, ξύπνησε ουρλιάζοντας μόλις ένωσε την απότομη αλλαγή από τον καθαρίο αέρα έξω, μέσα στην αποπνικτική ατμόσφαιρα του βαγονιού, που βρωμούσε από μια ποικιλία οσμών ποδαριλάς, απλυσιάς, κουτσουλιάς από τα μάτσα, τις κότες και βερβελιές και τα γιδοπρόβατα που συμφύρονταν μέσα στο ίδιο το βαγόνι. Το παιδί έσκασε απ' το κλάμα και ανάγκασε μια γριά ταξιδιώτισσα να βάλει τις φωνές στη μωρομάνα.

— Μαρή, του χαϊβάν' έσκασι απ' του σκουξ'μου. Μπας κι είναι ματιασμένου ή δεν του βύζαζις;

Έκανε τόπο να καθήσει κι η μωρομάνα αλλά την έπνιξε η ντροπή.

Πώς να βγάλει το βυζί μπροστά σε τόσους άντρες για να βυζάξει το βρέφος;

Το βλαστάρι κώθηκε στον κόρφο της μάνας και άρχισε να βυzaίνει με βουλιμιά ενώ η γριά δίπλα συ-

νέχιζε τη γκρίνια:

— Μανάδες να σ' πιτύχνε. Δεν νουγάν' ντιπ πότι θελ' του βλαστάρ' να φαίει.

Η γριά ερχόταν απ' τα χωριά του Δομοκού και πηγαίνει στη Φήβο (Θήβα) στο γιό της που σπουδάζει στο Σχολαρχείο (σ' ένα είδος γυμνασίου). Του κουβαλούσε πλυμμένες αλλαξιές και τρόφιμα για νάχ' να πορεύεται. Τούχε φτιάξει όμως και πίτα και τούφερνε και κάμποσο τυρί κι αυγά. Άλλος πηγαίνει στην Αθήνα, στο βουλευτή να τον πείλει στο γιατρό για τα μάτια του, ενώ ένας τρίτος πηγαίνει στον δικό του βουλευτή για να διορίσει το γιό του στη Νομαρχία, στα σκουπίδια. Του τόκει υποσχεθεί δυο φορές ως τώρα και του φαίνεται πως τον κοροϊδεύει αλλά, αν είν' έτσι στις άλλες εκλογές θα ψηφίσει το άλλο το Κόμμα.

Το τρένο κυλάει στο δικό του ρυθμό τρέχοντας τρελά και ταρακουνάει τα βαγόνια πέρα-δώθε και σφυρίζοντας χαρούμενα όταν βρίσκει ίσωμα ή κατήφορο και αγκομαχώντας, όταν πιάνει τις ανηφόρες.

Το μωρό κοιμάται αμέριμνο στον κόρφο της μάνας του, στριφογυρίζει καμιά φορά ανήσυχο, το κοι-

τάει η μάνα του η Μαρία τρυφερά και το κουνάει απαλά.

Νύχτα έφτασε το τρένο στο σταθμό Λαρίσης στην Αθήνα. Λούζεται στα φώτα η αποβάθρα που είναι πλημμυρισμένη στον κόμο που καρτεράει την άφιξη.

Μόλις σταμάτησε, γέμισε ο τόπος από φωνές καλώντας καθέναν τον δικό του. Βρήκε κι ο Νικόλας την κυρά με το παιδί, πήδησε πάνω στο βαγόνι, φίλησε, παραβιάζοντας τον κώδικα αντρικής συμπεριφοράς τη γυναίκα και άρπαξε με λαχτάρα τον βλαστό του.

Κατέβηκαν, ξεφόρτωσαν τα μπαγκάζια και βρέθηκαν κυκλωμένοι από πλήθος χωριανών που είχαν έρθει στο σταθμό, εν αναμονή της άφιξης κάποιου συγχωριανού που ίσως τους έφερνε κανένα χαμπέρι από τους δικούς ή κάποιο γράμμα και που θα τους το πασσάρizαν στα κρυφά, γιατί απαγορεύεται η μεταφορά αλληλογραφίας τόσο, που οι αστυνομικοί είχαν το δικαίωμα ακόμα και να σε ψάξουν μήπως και παραβίασες το Νόμο και η ποινή είναι αυστηρό πρόστιμο.

Σημείωμα της σύνταξης:

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας εγράφη ότι κατά το ξεπροβάδισμα των επίστρωτων του 1914 οι οργανοπαίχτες του χωριού μας τότε ήταν οι Μερακλής και Πράτζας. Σύμφωνα όμως με τις μαρτυρίες του μπαρμπα - Μήτσου και της θειάς Κρυστάλλως Τσιρώνη ήταν όχι αυτοί που αναφέρονται στο κείμενο του κ. Ευθ. Μπουκουβάλα αλλά οι: Γιάννης Τομαράς με το λαούτο

ο Χαμπλοκώστας με το νταούλι

ο γερο Κατσάνης με την καραμούζα κι ο μαθητής του Θανάσης Τομαράς (Τσαμτσούρης) που ήταν καταπληκτικός και έπαιζε με ταλέντο και μελωδία ξεχωριστή.

Επίσης ότι το 1919, όταν ξεκίνησαν 35 περίπου παιδιά από το χωριό μας για την εκστρατεία της Μικράς Ασίας, όλο το χωριό, παιδιά μεγάλοι και γέροντες με τα όργανα τους ξεπροβόδισαν μέχρι το Σταυρό πολλοί δε μέχρι τις Δραμπάλες.

**Θερμή παράκληση,
όταν αλλάζετε διεύθυνση
να ενημερώνετε τον Σύλλογό μας,
για να σας στέλνουμε
την εφημερίδα
στη σωστή διεύθυνσή σας.**

Σε κρύσταλλο καθρέφτη
υαλογραφία
γλυπτική υάλου
Ανάγλυφες δημιουργίες
Γιώργος Ν. Κοηλιύρης
Μαρωνείας 14 Τ.Κ. 104 44 Αθήνα
Τηλ. AUTOFAX: 5246 519

Καλοσκοπίτες

Για οποιαδήποτε ηλεκτρολογική
εργασία στο χωριό μας,
προτιμάτε τον ηλεκτρολόγο μας
Παναγιώτη Κουμπούρη
Εργασία εγγυημένη Τιμή λογική

ΜΠΑΛΕΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ

....

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ & Σία Ο.Ε.
Ξούθου 16 (4ος όροφος)
Αθήνα
Τηλ: 5236165

Ο Οπλαρχηγός Γιάννης Γκούρας

Ομιλία του Πάνου Μαυριά, εκπαιδευτικού, ιστορικού, ερευνητή στο 2ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας που έγινε στις 13-14 Αυγούστου στον Αθ. Διάκο.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

**Ο Γκούρας εγκλωβίζεται στην Ακρόπολη.
Νέος θρίαμβος έπειτα από 3 χρόνια
στον Μαραθώνα**

Ο πονηρός **Οδυσσέας** έβλεπε τώρα πως ο **Γκούρας** γινόταν επικίνδυνος αρχηγός. Έπρεπε κατά κάποιο τρόπο να τον αποσπάσει από το μέτωπο των επιχειρήσεων, όπου θριάμβευσε και να τον κλείσει στο **Κάστρο της Ακρόπολης**. Ήταν ο μόνος που είχε εμπιστοσύνη.

Ο **Οδυσσέας** οργάνωσε ειδική αποστολή από Αθηναίους. Ο **Γκούρας** δεν δεχόταν να εγκαταλείψει το πατριον έδαφος μαζί με δικά του εκλεκτά παλικάρια. Εδώ η τέχνη της διπλωματικής επιστήμης υπερίσχυσε. Ο **Αντρούτσος** με τους Αθηναίους τα κατάφεραν. Το κάστρο της Αθήνας το παρουσίαζαν σαν την κορυφή του Ολύμπου. Ο **Γκούρας** εδώ θα λατρευόταν και θα αποκτούσε όλα τ' αγαθά. Του έκαναν πλύση εγκεφάλου. **Σε λίγο φρούραρχος των Αθηνών γινόταν ο Πετρίτης της Γκιώνας**. Όμως του είχαν κοπεί τα φτερά. Η επανάσταση γύρισε τα νώτα προς βορράν και κοίταζε προς νότον.

Ο **Γκούρας** σαν θηρίο κλεισμένο στο κλουβί του δεν έβλεπε την ώρα να λευτερωθεί και να ορμήσει πάνω στον εχθρό. Κι ήρθε η μεγάλη ευκαιρία.

Στα τέλη Ιουνίου 1824 αποβιβάστηκαν στην Αττική και την Εύβοια εξ (6) χιλιάδες Τούρκοι. Ήταν γενίτσαροι. Ο καλύτερος τουρκικός στρατός. Ο **Γκούρας κατέστρωσε το σχέδιό του**. Δεν περίμενε να έλθουν στο Κάστρο. Πήρε τριακόσιους άντρες και οχυρώθηκε στο **Μαραθώνα**. Μαζί του και ο ηρωϊκός **Ρούκης** που μόλις είχε φθάσει στην Αθήνα.

Στις 6 Ιουλίου 1824 όλη η δύναμη των Γενίτσαρων έπεσε πάνω στους οχυρωμένους Έλληνες. Ένα πολύ δοξασμένο **Χάνι της Γραδιάς** γίνεται ο Μαραθώνας. Μια μεγάλη εποποιία ανδρείας και πατριωτισμού στεφανώνει την πατρίδα. Όταν έφθασε κι ο **Ευμορφόπουλος** με 200 άντρες ο **Γκούρας** με τους εκλεκτούς του αφήνει το χαράκωμα και επιτίθεται στους γενίτσαρους που κι αυτός ο αρχηγός τους ο αποκαλούμενος γενιτσάραγας πολεμούσε. Θριαμβευτική ήταν η νίκη των Ελλήνων. Το κεφάλι του Γενιτσάραγα έπεσε μαζί με εκατοντάδες άλλα. Ο **Γκούρας** έγινε ένας νέος Μιλτιάδης.

Τόσο για τη μάχη των Βασιλικών που ονομάστηκε

μάχη των Θερμοπυλών, όσο και για τη μάχη του Μαραθώνα ελλείψει χρόνου θα διαβάσουμε μερικά αποσπάσματα επιστολών προς τον **Γκούρα**.

Γενναιότατον στρατηγόν και υπέρμαχον κύριον Ιωάννην Γκούραν.

... Οι Θερμοπύλες μαρτυρούν τας κατά των βαρβάρων ανδραγαθίας σου εις καιρόν κρίσιμων περιστάσεων...

Εν Αθήναις τη 10 Δεκεμβρίου 1824.

**Οι φίλοι σου πατριώται
Ανάργυρος Πετράκης
Νικόλαος Καρώρης.**

Γενναιότατε στρατηγέ

... Σήμερα εστάθη εις ημάς η πλέον ευτυχισμένη ημέρα οπού εδοκιμάσαμεν εις όλην μας την ζωήν. Η νίκη την οποίαν εκάματε χθες εναντίον των εχθρών είναι πλέον σημαντική όχι διότι τω όντι υπερβαίνει κι εκείνην της Γραδιάς αλλά διότι εις εκείνον τον σημαντικόν τόπον όπου θέλει ονομασθεί πόλεμος εις τον Μαραθώνα. Καθένας καταλαμβάνει ότι όσον ο πρώτος πόλεμος οπού εστάθη εις αυτόν τον λαμπρόν τόπον πρωτύτερα από τόσους αιώνας είναι περίφημος ... τόσον και ο δεύτερος είναι σημαντικός και η αιτία της ελευθερίας των Αθηνών και του Έθνους.

Εν Αθήναις 7 Ιουλίου 1824

**Οι δημογέροντες των Αθηνών Ν. Ζαχαρίτζας
κ.λ.π.**

Γενναιότατε στρατηγέ Ιωάννη Γκούρα

Είδα το από 6 τρέχοντος ηρωϊκό γράμμα σας το οποίον περιγράφει την κατά του εχθρού γενναίαν νίκην σας εις τον Μαραθώνα, όπου προ τοσούτων χρόνων έστησε το τρόπαιόν του ο εφάμιλλός σας Μιλτιάδης και τα όμματά μου εδάκρυσαν δάκρυα υπερβολικής χαράς. Και πως δεν έμελλον να χαρώ τοσούτον ενώ ύστερα από μίαν άλλη απροσδόκητον είδησιν ότι η Γενναιότης σας είσθε πολιορκημένος είδον ότι ενίκησατε...

Εν Αθήναις 7 Ιουλίου 1824

**αδελφός ειλικρινής
Μιχαήλ Σούτσος**

Κι ένα γράμμα από Άγγλο αρχαιολόγο

Γενναιότατε ... επληροφορήθην τας ανδραγαθίας σου τας οποίας ως αληθής απόγονος του Μιλτιάδου εις τον Μαραθώνα κατώρθωσας

Αίγινα 10 Ιουλίου 1824

Εδουάρδος Μπλάκερ

Γράμμα του Μιαούλη
Καβοκολώναι τη 11 Ιουλίου 1824

... Επειδή δε έμαθον ότι κατ' αυτές ελάβατε και η γενναιότης σας μίαν λαμπράν νίκην κατά του εχθρού και μη έχων πληροφορίας ... παρακαλώ να μ' ενθέσητε μ' αδελφικόν σας το ηρωϊκόν τούτο σας κατόρθωμα.

**Πρόθυμος εις τας προσταγάς
ο πατριώτης
Ανδρέας Μιαούλης**

Από την Κυβέρνηση
Προς τον γενναιότατον στρατηγόν Ιωάννην Γκού-
ραν.

Η Διοίκησις με ευχαρίστησιν της ανέγνωσε την από 7 του παρόντος αναφοράν σου και με χαράν της είδε τας λαμπράς νίκας τας οποίας μετά των άλλων αρχηγών έκαμες εις το πεδίο του Μαραθώνος...

Ενθυμού στρατηγέ ότι η Ιστορία από τόσους αιώνες φυλάττει εισέτι την μνήμην υπόγειον των εις τον Μαραθώνα αριστευσάντων προγόνων μας. Ήξευρε λοιπόν ότι η απροσωπόληπτος αύτη Ιστορία δεν θέλει παραδώσει εις την σιωπήν της την εις το αυτό πεδίο λαμπράν νίκην σου

Ναύπλιον 12 Ιουλίου 1824.

**Ο πρόεδρος Γ. Κουντουριώτης
Παν. Μπότσης
Ι. Κωλέττης**

Ο Λάζαρος Κουντουριώτης γράφει

... Γενναιότατε! ο φθόνος σας επεφύλαξε δύο χρόνους εις την Ακρόπολιν των Αθηνών όπου αδίκως περιωρίσθη η ανδρεία σας. Ήδη όμως εξελθών ως λέων από την φυλακήν του αρχίσατε πάλιν το λαμπρόν στάδιο του θριάμβου σας και εκάματε τους εχθρούς να αισθάνονται ότι υπάρχει ο νικητής των Θερμοπυλών.

Ύδρα 13 Ιουλίου 1824.

Από τον επίσκοπον Ταλαντίου
Γενναιότατε στρατηγέ

... Κατά μίμησιν δε εκείνου του παλαιού και αρχαίου προγόνου μας ήρωος Λεωνίδου αντιπαρετάχθης εις μάχην κατά των βαρβάρων εχθρών όντων υπέρ τας εξ χιλιάδας μετά των τριακοσίων σου στρατιωτών... Η μεγίστη ευχαρίστησις των Ελλήνων είναι οίτινες επολέμησαν εις το έδαφος του Μαραθώνος, όπου οι τάφοι εκείνων των θαυμαστών ηρώων εισιν... εύγε εύγε στρατηγέ Ιωάννη Γκούρα.

1824 16 Ύδρα

**Ο προς Θεού διάπυρος ευχέτης
Ταλαντίου Νεόφυτος.**

Ο Γκούρας πριν ξεκινήσει για τον Μαραθώνα έγρα-

ψε με το ίδιο του το χέρι τη διαθήκη του δια παν ενδεχόμενο. Είναι ένα αθάνατο μνημείο κοινωνικής παράδοσης και ηθικών αξιών. Οι οδηγίες είναι σοφές. Ο πλούσιος ψυχικός κόσμος εκδηλώνεται σε μια πρωτοφανή φιλοσοφική ανάλυση της διαθέσεως των υπαρχόντων του. Την έγραψε στις 4 Μαΐου 1824.

Ο Γκούρας ιδιαίτερη αδυναμία έδειξε για εκπολιτιστικές εκδηλώσεις και δημιουργίες. Ήταν μέλος της φιλομούσου Εταιρείας και διορίστηκε έφορος του συστηθησομένου ελληνικού γυμνασίου.

Η συμμετοχή του Γκούρα στον εμφύλιο πολεμο εναντίον των ανταρτών του Μωριά έφερε αποφασιστικά αποτελέσματα. Την ανταρσία σχεδόν την κατέστειλε ειρηνικά.

Στους αρχηγούς των ηττημένων φέρθηκε ιπποτικά. Όλα όσα γράφθηκαν περί ανοχής του στις λεηλασίες, βαιοπραγίες και κακουργήματα είναι συκοφαντικές διαδόσεις και εκδήλωση εχθρότητας.

Εύγλωτα μιλάει το παρακάτω γράμμα

Φιλογενέστατε στρατηγέ Γκούρα

Της φιλογενεστάτης ψυχής σου την χριστιανικήν διάθεσιν ου μόνον εν λόγω απέδειξας τέκνον μου αλλά και εν έργω. Ου μόνο με την παρουσίαν σου κι αυτήν την επαρχίαν ηθέλησας να κόψεις τας καταχρήσεις των στρατευμάτων αλλά και εις απουσίαν σου ηθέλησας με τας προκηρύξεις σου ως καλός πατριώτης και πιστός εργάτης της Σ. Διοικήσεως να παύσεις τας αταξίας, οπού υποπτεύεσαι πως ημπορούν να γίνουν

15 Ιανουαρίου 1825.

Γαστούνη

Ο τοποτηρητής Ωλένης Κύριλλος.

Στις 4 του Μάρτη 1825 ο Γιάννης Γκούρας γυρίζει στην Αθήνα και τη Ρούμελη από τον Μωριά.

Η υποδοχή που του έκαναν οι Αθηναίοι ήταν σωστή αποθέωση. Οι προύχοντες βγήκαν έξω από την πολιτεία σε προϋπάντηση. Από την Ακρόπολη χαιρέτησαν τον ένδοξο στρατηγό με 12 κανονιές. Στις 16 Μαρτίου 1825 φθάνει στη Λειβαδιά και με προκήρυξη καλεί το λαό ν' αδράξει τα όπλα. Έχουμε τώρα μια κρίσιμη κατάσταση για το Έθνος. Ο Οδυσσέας Αντρούτσος συμμάχησε με τους Τούρκους εναντίον των Ελλήνων.

Ο Γκούρας πολεμάει τους ηνωμένους Τούρκους και τον Οδυσσέα. Συντρίβει το ιππικό τους και ο Οδυσσέας μετά την ήττα παραδίνεται στον Γκούρα. Οι δυο άντρες φιλιούνται ξεχνώντας τα γεγονότα και ο Οδυσσέας αφήνεται ελεύθερος.

Όμως οι Τούρκοι άρχισαν γενική επίθεση στη Ρούμελη από άλλα σημεία κι ο Οδυσσέας στέλνεται τελικά στην Αθήνα για να σωθεί κι όχι στ' Ανάπλι. Ο Οδυσσέας διακριτικά φυλακισμένος στην Ακρόπολη τη νύχτα 4 Ιουνίου 1825 ώρα 11 μ.μ. αποπειράθηκε να δραπετεύσει. Κρεμάστηκε από τον Φραγκόπυργο ύψους 30

μέτρ. με τριχιά. Εκείνη κόπηκε.

Ο Οδυσσέας έπεσε στο πλακόστρωτο του ναού της Απτέρου Νίκης και σκοτώθηκε.

Ένα άλλο μεγάλο έγκλημα έγινε εδώ. Πολλοί ιστορικοί χωρίς να ερευνήσουν και να μάθουν την αλήθεια από φήμες καταδίκασαν τον Γκούρα σαν έναν δήθεν κυριώτερο από τους ηθικούς αυτουργούς θανάτωσης του Οδυσσέα Αντρώτσου.

Τον Γκούρα τον καταδίκασαν σε ηθικό θάνατο χωρίς ο νεκρός αρχιστράτηγος της Ρούμελης να μπορεί να υπερασπισθεί τον εαυτό του.

Δυστυχώς ο χρόνος δεν μας επιτρέπει να εκθέσουμε εδώ πόση αδικία και λάσπη ρίχτηκε στον στρατηγικώτερο, στον τολμηρότατο, στον τιμιώτερο γνήσιο Ρουμελιώτη στρατηγό του '21.

Πριν εκδοθεί κάποιο βιβλίο παραπέμπω τους ακροατάς μου στο περιοδικό "Τετράμηνα" που εκδίδει ο Δρόσος Κραβαρτόγιαννος στην Άμφισσα και στο πανηγυρικό 50ό τεύχος καθώς και στα τεύχη 51-52 της Άνοιξης 1994.

Για το τέλος του Γκούρα γράφει ο Μακρυγιάννης "... παλληκάρι γενναίον φιλότιμον εβήκε και εκεί εσκοτώθη". Ο Γκούρας έπεσε επί των επάλξεων στις 30 Σεπτεμβρίου 1826.

Στον αυλόγυρο της μονής Φανερωμένης στη Σαλαμίνα σε μια πλάκα μαρμάρινη πάνω σ' ένα μνημείο διαβάζουμε

Ενθάδε κείται

τα οστά

Ιωάννου Γκούρα

Οπλαρχηγού εν τη ανατολική Ελλάδι

πεσόντος προ της Ακροπόλεως των Αθηνών

τη 30 Σεπτεμβρίου 1826 μετενεχθέντα υπό των συμπολεμιστών του.

Τόδε το μνήμα πεποιήται υπό Αβερεκίου Γ. Κουμάντου ηγούμενου εν τήδε τη μονή Φανερωμένης

Εν Σαλαμίνη

τη 1 Δεκεμβρίου 1890



eso form
n. avgerinos

Νίκος Χ. Αυγερινός
Βιοτεχνία εσωρούχων

Γυναικεία

Ανδρικά

Παιδικά

Θεοτόκου 9 Αιγάλεω
τηλ: 5986368

DIMITRIS MANOUSOS
TRAVEL

General Tourism Agency

Καρόλου 27 10437 Πλ. Καραϊσκάκη

(Έναντι Θεάτρου ΠΕΡΟΚΕ)

Τηλ. κέντρο: 5233663 FAX: 5233644

Μπασι Άνδρος

Τηλ:(0282) 41118 FAX: (0282) 41523

Καλοσκοπία

Γράψε κι εσύ κάτι.

Στο κείμενό σου μην καταφέρεσαι
εναντίον προσώπων.

Μην ξεχνάς τη συνδρομή σου.

Σ' αυτή στηρίζεται ο Σύνδεσμος.

Το φύλλο ανήκει σε όλους.

Αυτή η εφημερίδα είναι δική σου.

Βοήθησέ την οικονομικά και ηθικά

"Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ"

Συντακτική Επιτροπή:

Βαγγέλης Τσιρώνης

Νίκος Τζαμτζής (επιμέλεια ύλης)

Αλεξάνδρα Τούμπα

Διευθυντής Σύνταξης:

Νίκος Αυγερινός

(ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συνδέσμου)

Φωτοστοιχειοθεσία

Επιμέλεια - διεκπ/ση έκδοσης

Αριστέα Καρούζη

Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες

Επιμέλεια εκδόσεων - Παραγωγή εντύπων

Θεοδοσίου 21 & Πειρούπολης Ν. Λιόσια

Τηλ. 2629 757 - 2619 003 Fax: 2629 757

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ



Μην ξεχάσεις την Πέμπτη το ραντεβού μας

Αν κάποιος, μη Κουκουβιστιανός, ξένος δηλαδή, τύχαινε να περάσει από την αγορά του χωριού μας τους καλοκαιρινούς μήνες και συγκεκριμένα μια οποιαδήποτε Πέμπτη πρωί, θα νόμιζε ότι σ' αυτό το χωριό δεν υπάρχουν πολλοί αρσενικού φύλου κάτοικοι. Γιατί, απλά, κάθε Πέμπτη πρωί στο μαγαζί του Σκούφου υπάρχουν μόνο γυναίκες που πίνουν το καφεδάκι τους, το αναψυκτικό τους, την μπιρίτσα τους συνοδευόμενα από νόστιμα γλυκίσματα που μόνο οι Κουκουβιστιανές ξέρουν να φτιάχνουν.

Μια πρόταση έκανε η Κοινότητα και αμέσως έγινε αποδεκτή απ' όλες τις κυρίες: κάθε Πέμπτη πρωί όλες οι γυναίκες του χωριού μας ν' ανταμώνουν για να λένε τα δικά τους. Το δικαιούνται. Όλο το καλοκαίρι λοιπόν η πρόταση και η απόφαση εφαρμόζεται.

Μια τέτοια μέρα έτυχε κατά την περίοδο των διακοπών μου να είμαι και εγώ εκεί.

17 Αυγούστου έλεγε το ημερολόγιο, αλλά ο καιρός έδειχνε συννεφιασμένος. Εμείς οι Κουκουβιστιανές δεν πτοούμεθα με κάτι ψιλοσυννεφάκια. Ζωή νά 'χουμε εκείνη

την Πέμπτη είμασταν 86 γυναίκες. Στα τραπέζια σερβίρονται οι καφέδες και τ' αναψυκτικά από το μαγαζάτορα και η ψυχή όλων μας η Γιούλα η Κυρίτσα σερβίρει τα διάφορα γλυκά που έχουν φέρει όλες οι κυρίες κατονομάζοντας την κάθε προσφορά.

Αυτή την Πέμπτη μας τιμά με την παρουσία της η κ. Παν. Γαζή, Δήμαρχος Αμφίσσης, συνοδευόμενη από την πρόεδρο του Πολιτιστικού Κέντρου Αμφίσσης, προσκεκλημένες του Προέδρου της Κοινότητας εκ μέρους των γυναικών.

Ο καφές και τα γλυκά μας ανοίγουν την όρεξη για μπίρες, πίτσες, μακαρονάδες και μπόλικο χορό.

Πρώτη άνοιξε το χορό η Δήμαρχος, παρασύροντας όλες μας σε γενικό ξεφάντωμα.

Το γλέντι του καφέ κράτησε μέχρι αργά το μεσημέρι και φεύγοντας η κάθε μια κυρία για το σπίτι της έδινε ραντεβού για την άλλη Πέμπτη την ίδια ώρα, στο ίδιο στέκι για άλλο ένα τρίο: **συνάντηση-καφεδάκι-διασκέδαση.**

Β.Γ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΗΠΕΔΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

Την Τρίτη 15-8-95 το απόγευμα παρουσία του Προέδρου της Κοινότητας Γεωργίου Αυγερινού, των Προέδρων του Συλλόγου Νίκου Αυγερινού και του Αθλητικού Ομίλου Γεωργίου Ραφτόπουλου καθώς και αρκετών μελών των δυο Συμβουλίων έγιναν τα εγκαίνια του γηπέδου μπάσκετ.

Η τελετή άρχισε με αγιασμό που τέλεσε ο Ιερέας Πατέρας Χαράλαμπος από τα Καστέλλια.

Κατόπιν ο επίτιμος Πρόεδρος του Ομίλου κ. Αργύρης Καλόγηρος μέσα σε κλίμα έντονης συγκινησιακής φόρτισης έκοψε την κορδέλα παραδίνοντας στην νεολαία του χωριού ένα χώρο άθλησης.

Ακολούθησε αγώνας μπάσκετ μεταξύ των ομάδων Παύλιανης και Καλοσκοπής.

Τέλος το Δ.Σ. του Ομίλου παρέθεσε γεύμα προς

τιμή του Ιερέως Πατέρα Χαράλαμπου και της συζύγου του στο μαγαζί του Τάκη Σκούφου, στο οποίο παρακάθησαν ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Γεώργιος Αυγερινός, ο πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Γεώργιος Ραφτόπουλος, ο επίτιμος Πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Αργύρης Καλόγηρος, ο Γεν. Γραμματέας Νίκος Τζαμτζής, ο ταμίας Γεώργιος Μώρης, η σύμβουλος Βούλα Γρηγοροπούλου, ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου Γιάννης Κωστόρος και ο υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων Κώστας Μουστάκας.

Το Δ.Σ. του Ομίλου ευχαριστεί όλους τους συγχωριανούς, οι οποίοι τίμησαν με την παρουσία τους την κορυφαία αυτή εκδήλωσή του.



ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΩΚΙΔΑΣ

Στα πλαίσια της τριήμερης περιοδείας του στην ορεινή Παρνασσίδα, επεσκέφθη το χωριό μας την Τρίτη 8-8-95 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ.κ. Αθηναγόρας, ο οποίος στη συνέχεια λειτούργησε στον Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΩΣΤΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑ

Δερηνύ 15 Ισόγειο

Τηλ. 8814 013, 8815 888

Λευκαδίτης Ευθύμιος Ι.

Ιατρός

Πλαστικής Χειρουργικής
Τραυματολογίας

Αισθητική Προσώπου - Σώματος
(Ιατρός Α.Σ. και Π.Α.Ε. ΠΑΟΚ)

Αγίας Σοφίας 23 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: 266.864 (Μόνο με ραντεβού)

Αλεξάνδρα Α. Τούμπα

Συμβολαιογράφος

Βασ. Γεωργίου και Κουντουριώτου 145

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τηλ.: 4225 409 - 4178 656

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ Α.Ο. «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ»

Πραγματοποιήθηκε και φέτος στις 15 Αυγούστου 1995 λαϊκός ανώμαλος δρόμος Κεφαλόβρυσου - Καλοσκοπής, μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Α.Ο. «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ». Για φέτος ο αγώνας είχε προγραμματιστεί να συμπέσει με τα επίσημα εγκαίνια του γηπέδου μπάσκετ στην Καλοσκοπή, ώστε ν' αποκτήσει πανηγυρικό χαρακτήρα.

Σ' αυτό συνέβαλε καθοριστικά η μεγαλύτερη, για τα τελευταία χρόνια, συμμετοχή παιδιών του χωριού μας καθώς και η παρουσία μεγάλου αριθμού συγχωριανών μας και φίλων του χωριού στο γήπεδο, τόσο κατά τον τερματισμό των μικρών αθλητών όσο και κατά τα εγκαίνια του γηπέδου.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι ο αριθμός των συμμετεχόντων έφθασε φέτος τους 38 αθλητές και αθλήτριες, χωρισμένους σε 4 κατηγορίες.

Την απονομή των μεταλλίων στους 3 πρώτους αθλητές κάθε κατηγορίας έκαναν ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Γιώργος Αυγερινός, ο Πρόεδρος του Α.Ο. κ. Γιώργος Ραπτόπουλος, η Ταμία του Συνδέσμου μας κ. Βούλα Γρηγοροπούλου και εκ

μέρους του Συλλόγου Λαμίας η κ. Μαρία Νικοπούλου.

Τα αποτελέσματα ανά κατηγορία έχουν ως κάτωθι:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1η ΑΓΟΡΙΩΝ ηλικίας έως 9 ετών

1ος ΒΟΡΙΣΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

2ος ΠΟΛΑΤΣΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

3ος ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΗΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2η ΑΓΟΡΙΩΝ ηλικίας 10-15 ετών

1ος ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

2ος ΒΛΑΧΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

3ος ΖΟΥΓΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1η ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ηλικίας έως 9 ετών

1η ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΞΕΝΙΑ

2η ΚΩΤΣΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ

3η ΠΑΛΑΣΑΝΤΖΑ ΓΙΩΤΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2η ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ηλικίας 10-12 ετών

1η ΒΟΡΙΣΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

2η ΠΑΡΙΚΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

3η ΝΤΑΛΙΠΗ ΦΩΤΕΙΝΗ

Εισφορές υπέρ Α.Ο. ΑΓΓ.ΣΙΜΟΣ

120.	Παπα-Χαράλαμπος Κουτρούμπας	10.000	159.	Μπουρτζάλας Ηλίας	1.000
121.	Μώρης Νίκος Παν.	15.000	160.	Χαμηλός Ευθύμιος	1.500
122.	Πριόβολος Νίκος Λ. Αθήνα	2.000	161.	Κωστούρος Βαγγέλης	2.000
123.	Τσίγα Φρόσω Κ.	1.000	162.	Ροβολής Χρήστος	2.000
124.	Σίμος Αλέκος	5.000	163.	Βλάχος Γιώργος Παν.	10.000
125.	Καλόγηρος Αργύρης	5.000	164.	Ραπτοπούλου Χρυσούλα Δ.	3.000
126.	Κωστόπουλος Γιάννης	2.000	165.	Κυριαζή Πηνελόπη Νικ.	2.000
127.	Ναθαναήλ-Βλάχου Ρίτσα	5.000	166.	Ματθαίος Ευάγγελος	5.000
128.	Βλάχος Κώστας Π.	15.000	167.	Τζαμτζής Ανδρέας	2.000
129.	Γιαννούλη Βασιλική	5.000	168.	Τσιριμώνα - Πλατανιά Μαίρη	2.000
130.	Δημόπουλος Αθανάσιος Π.	5.000	169.	Αλεξανδρής	5.000
131.	Ράπτης Αθανάσιος	5.000	170.	Χαμηλός Κων/νος	1.000
132.	Κωστούρος Χαράλ. Ν.	5.000	171.	Βλάχος Αποστόλης Η.	1.000
133.	Αυγερινός Κων/νος Ν.	1.000	172.	Στογιάννης Ηλίας	1.000
134.	Αυγερινού Αικατερίνη	1.000	173.	Ραπτόπουλος Αθανάσιος	2.000
135.	Κωστούρος Αθανάσιος Ευαγ.	2.000	174.	Δερμάνης Παναγιώτης	5.000
136.	Παπανικολάου Παναγ. Γ.	2.000	175.	Γεωργίου Παρασκευή Νικ.	1.500
137.	Παπανικολάου Ζωή	1.000	176.	Πολυχρονιάδης Στέλιος	5.000
138.	Καραντάσιος Κων/νος	3.000	177.	Θεοχάρη Ελένη Δημ.	3.000
139.	Καμπάνης Ιωάννης	5.000	178.	Βλάχος Γεώργιος Κ.	2.000
140.	Χαμηλός Δημ. Ι.	1.000	179.	Δανιήλ Ιωάννης Παν.	2.000
141.	Πριόβολος Γεώργιος Αρ.	5.000	180.	Χαμηλού Αικατερίνη	2.000
142.	Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	7.000	181.	Δανιήλ Θεοδοσία	3.000
143.	Ζούγρος Νικηφόρος	2.500	182.	Νίκου Ασημίνα	
144.	Πριόβολος Αντώνης Γ.	2.500		(εις μνήμη του γιού της)	2.000
145.	Αλεξίου Δημ. Π.	1.000	183.	Καραντάσιου Έφη Ν.	5.000
146.	Τσίγας Δημήτρης Κ.	2.000	184.	Λεβέντης Κώστας	5.000
147.	Τζάννης Ευάγγελος	500	185.	Φίκα Βάσω - Σαρίδης Θόδ. (Θεσ/κη)	5.000
148.	Κολλύρης Γιάννης Νικ.	1.000	186.	Χαμηλού Παρασκευή Γ.	5.000
149.	Μουστάκας Γιώργος	500	187.	Αλεξίου Άγγελος Α. (Λαμία)	2.000
150.	Παπαδοπούλου-Τσόχλα Γιώτα	5.000	188.	Παντελάκης Κων/νος Σωτ.	5.000
151.	Βοχτσαλίδης Παναγιώτης	5.000	189.	Δρόλλιας Σάκης Γ.	5.000
152.	Τσόχλα- Ενισλίδου Γωγώ	5.000	190.	Σίμος Γεώργιος Αλ.	5.000
153.	Τσόχλας Τριαντάφυλλος	5.000	191.	Λιάμπος Κων/νος Αθ.	5.000
154.	Πριόβολος Αριστείδης Λ.	1.000	192.	Θεοχάρης Γιώργος	
155.	Αλεξίου Βάγια Αθ.	1.000		(σε μνήμη Μαρίας Αγγελίνα)	3.000
156.	Πασσαλή Ελένη Νικ.	1.000	193.	Μπουκουβάλας Ιωάννης Δ. (Θεσ/κη)	1.000
157.	Χαμηλού Ανθούλα	1.000	194.	Κωστούρος Γεώρ. Χ. (Πειραιάς)	1.000
158.	Τσαμπά Μαρία Δημ.	2.000			

Ο στίχος

Ο τρύγος

Ο τρύγος όταν άρχιζε
ο καθένας πάσχιζε
την τραπεζονιά να τρίψει
τα σταφύλια του να στύψει

...

και το μούστο για να βράσει
μέσα κει θα τον αδειάσει
Τα βαρέλια του θα βράσει
κι όλα θα τα ετοιμάσει:

...

Τις μουστιές και το κοφίνι
κόφτη, κάδη και ρετζίνι,
τα καζάνια νάν' εντάξει
τσιπούρο για ν' αποστάξει.

...

Μεσ' στ' αμπέλι απ' την αυγή
πριν ο ήλιος καλά βγει
όλοι μπαίνουν στ' αμπέλι
και γεμίζει το βαρέλι

...

μούστο κόκκινο σα μέλι
πιες λίγο και μη σε μέλει,
το τραγούδι θ' αρχινήσεις
δίχως να το πεθυμήσεις.

...

Είχανε στεφάνια φκιάξει
με γκορμπένια σα μετάξι
τα φορούσαν στο κεφάλι
μια και λύση δεν είχ' άλλη.

...

Δεν υπήρχανε καπέλλα
για το νιο και την κοπέλα,
τα ψαθάκια ακριβά
να τα βάλουνε στραβά,

...

μεσ' στ' αμπέλια στα μποστάνια
σαν τους μάγκες ή τα αλάνια
που στις πόλεις συναντάς
στα στενά σαν περπατάς.

...

Εδώ είν' απλός λαός
ο Μαντάς κι ο Παταός
ο Τρικούπης με το Τζιλε
κι όπως λέει ο κόσμος φιλε:

...

"Θέρος, τρύγος, πόλεμος",
μαχητής κι απόλεμος
τρέχουν όλοι οι ξωμάχοι
στης σοδιάς ...αυτή τη μάχη!

...

Να θερίσουν να τρυγήσουν
και τ' αμπάρια να γιομίσουν
ναι, τ' αμπάρια τα βαρέλια
με καρύδια, σύκα, μέλια.

...

Το χειμώνα να περνούν
και τους φίλους να κερνούν
γύρω από τη φωτιά
κρύα, σαν γεννούν αυτά.

Ο Κουκουβιστιανός

Καλοσκοπή

Η προσευχή του χωριανού

Καλοσκοπή πεντάμορφη της Ρούμελης καμάρι,
στα έλατα η εικόνα σου, στη Γκιώνα η θωριά σου,
αρματολίκι των Κλεφτών, λουλούδια και θυμάρι
στολίζουνε τη χάρη σου και τη ξεστή αγκαλιά σου.

Περπατητής στο χώμα σου την Ρούμελη χορταίνω,
λαγοπατώ στον Παρνασσό και σαλαγάω τ' ασκέρια,
τους τσελιγκάδες των βουνών και σε κονάκι μένω
που ζει αιώνια η χαρά, στων χωριανών τα χέρια.

Σε καμαρώνω αντίπερα, φιλώ το εικόνισμά σου,
που χάραξε στα στήθη μου φιλοξενιά ανθούσα.
Εγώ κρατώ τα κάλλη σου κι όλη τη λεβεντιά σου
και κράτα εσύ τα έλατα παντοτινή σου μούσα...

Σκαρφαλωμένη αρχόντισσα πονώ σαν θα σ' αφήσω,
δεμένος μένω νοσταλγός, ρουφώ την ομορφιά σου.
Τάμα κάνω πανάκριβο, πριν σβύσω, να γυρίσω,
τα μάτια μου να κλείσουνε στην πράσινη αγκαλιά σου.
Αθήνα 22-2-1971

Απαγγελία:
Πένυ Σκούφου

Ατομικές δοκιμές στις Μουρουρόα

Για κοίτα πέρα όλη την πλάση
που τώρα ο Σιράκ πάει να χαλάσει
τη βόμβα του θέλει να ρίξει
και στη ραδιενέργεια να πνίξει
ανθρώπους, ζωντανά και σφαίρα
να τα τινάξει όλα στον αέρα.
Καινούργιο Τσερνομπίλ να κάνει
ακόμη και τα ψάρια να ξεκάνει
Απότομα, μια κι άλλαξε το σκηνικό
ρίχνουνε βόμβες μόνο από πανικό
ναι, τους λαούς λέν' πως τρομάξαν
και την ΕΣΣΔ διέλυσαν, ριμάξαν
Μα πού θα πάνε να κρυφτούνε
σαν οι λαοί όξω απ' εδώ τους πούνε;

Τ. Κιώνης



ΓΑΜΟΙ

♦ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ (Δικηγόρος) και η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ (Κοινωνική Λειτουργός) στις 10 Σεπτεμβρίου 1995, ημέρα Κυριακή, τέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό Ναό Αγ. Βαρβάρας (Ανω Πατησίων).

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

♦ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ και η ΕΥΗ ΠΑΠΠΑ ετέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό Ναό Αγ. Φιλοθέης (Φιλοθέη) στις 25 Ιουνίου 1995.

Τους ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν ευτυχισμένοι.

♦ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ και η ΓΙΟΥΛΗ Π. ΒΛΑΧΟΥ, κόρη του αείμνηστου Τάκη Βλάχου (Τσιρώνη), τέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ν. Φιλοθέης), παρουσία πολλών συγγενών και φίλων, στις 9 Σεπτεμβρίου 1995.

Τους ευχόμαστε ολόψυχα θίον ανθόσπαρτον.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

♦ Ο ΜΠΑΜΠΗΣ και η ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΑΣΣΑΛΗ απέκτησαν δίδυμα. Το Δελτίο μας εύχεται στους ευτυχείς γονείς "Να σας ζήσουν".

♦ Ο ΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ και η σύζυγός του ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ απόκτησαν αγοράκι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

♦ Το Σάββατο 23-9-1995 στο Μαιευτήριο "ΗΡΑ" η ΛΙΛΥ ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑ, σύζυγος του εκλεκτού συγχωριανού μας από τη Λαμία ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑ γέννησε ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

♦ Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε το Σάββατο 29-7-1995 στις 11:30 το πρωί στο Νεκροταφείο Ζωγράφου ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ, σε ηλικία 70 ετών.

Το Δελτίο μας απευθύνει στους οικείους του τα θερμά του συλλυπητήρια.

♦ Πέθανε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στις 14-8-95 στην Καλοσκοπή η ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ι. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Το Δελτίο μας απευθύνει στους οικείους της τα θερμά του συλλυπητήρια.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

♦ Την Κυριακή 3-9-95 στις 10 το πρωί τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγ. Κων/νου και Ελένης στο Νεκροταφείο Ζωγράφου το 40/νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΦΟΥ.

Αιωνία η μνήμη του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Αθλητικού Ομίλου

"ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ"

ευχαριστεί τους:

ΑΚΤΙΔΗ ΣΤΡΑΤΟ

ΑΥΓΕΡΙΝΟ ΓΙΩΡΓΟ

ΚΑΝΔΗΛΑ ΠΑΝΤΕΛΗ

ΡΙΠΗ ΣΤΑΜΑΤΗ

ΡΙΠΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

ΧΑΜΗΛΟΥ ΕΛΙΖΑ

ΧΑΜΗΛΟ ΘΕΟΔΩΡΟ και

ΧΑΜΗΛΟ ΦΩΤΗ

οι οποίοι βοήθησαν

στην διαγράμμιση και διακόσμηση

του αγωνιστικού χώρου

του γηπέδου μπάσκετ.

Ηρώ Κ. Γεωργίου

Δικηγόρος

♦ ♦ ♦

Σολωνος 66 Αθήνα

Τηλ. Γραφείου : 3632 795

οικίας: 2818 273

Εστιατόριο - Ταβέρνα

Η Ρούμελη

Αννα Ευδ. Ματθαίου

ΝΙΚΗΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τηλ. 0375 - 23001

ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ**ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΙΩΑΝ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (1913-1995)**

Πέθανε στις 13 Αυγούστου 1995 στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στη γενέτειρά της την Καλοσκοπή η ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ι. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.



Βαθεία λύπη και συγκίνηση σκόρπισε σ' όλους μας ο αδόκητος χαμός της. Φεύγοντας η θεία Ευαγγελία για το μακρινό δίχως επιστροφή ταξίδι της άφησε πίσω της μνήμη αγαθή κι αιώνια.

Η θανούσα έζησε ζωή ενάρετη και υποδειγματική. Ήταν πρότυπο συζύγου, μητέρας, νοικοκυράς, ευγενική

και φιλόξενη.

Η καλοσύνη, η συμπόνοια και η ανθρωπιά της προς τους πάσχοντες ήταν τα ιδιαίτερα γνωρίσματά της. Αρετές σπάνιες για κάθε θνητό.

Με τα εξαιρετα προσόντα που διέθετε, σύνεση, πραότητα, ευαισθησία και εντιμότητα κέρδισε το σεβασμό και την αγάπη, όχι μόνον του αγαπητού σε όλους μας συντρόφου της, αλλά όλων όσων γνώρισαν την αγγελική ψυχή της.

Παντρεύτηκε τον αείμνηστο Γιάννη Ευσταθίου από την Παύλιαν, έναν άνθρωπο δραστήριο με αδαμάντινο χαρακτήρα που είχε από τον πρώτο άτυχο γάμο του τρία παιδιά, τα οποία περιέβαλε με απεριόριστη μητρική στοργή και αγάπη, όση και τα δικά της που απέκτησε μαζί του.

Καμία διάκριση. Και για τα πέντε ένιωθε τον ίδιο πόνο και την ίδια αγάπη, τα οποία γαλούχησε με τη θρησκευτική και ρουμελιώτικη παράδοση.

Διακατεχόμενα με τόλη και θάρρος, δυνατά και αποφασιστικά και με άφραστη ζωντάνια για δράση, αποκαταστάθηκαν κατά τον πιο αξιοζήλευτο τρόπο.

Και όταν ο αγαπημένος της σύζυγος άφησε χρόνους, έπειτα από μακρά ασθένεια, στην οποία του συμπαραστάθηκε μ' αγωνία και πόνο στο προσκέφαλό του ως την τελευταία του στιγμή που έχασε τη μάχη της ζωής του, ένιωσε συντριβή και μεγάλη θλίψη.

Αντιμετωπίζοντας όλες τις αντιξοότητες με καρτερικότητα και θάρρος, αλλά και με βαθύτατο πόνο για το χαμό του προστάτη τους, άλλωστε αυτό ήταν το πεπρωμένο, ανέλαβε εκείνη τα ηνία της απορροφισθείσας οικογενείας.

Ο Ύψιστος την καταξίωσε να δει μέρες καλές, να πάρει τη γεύση της χαράς και της ικανοποίησης από παιδιά, νυφάδες, εγγόνια και δισέγγονα, τα οποία δε θα ξεχάσουν ποτέ το χαρούμενο γελαστό πρόσωπό της.

Η μορφή της θείας Ευαγγελίας θα μείνει βαθιά χαραγμένη στη μνήμη όλων εκείνων που γνώρισαν τα καλοκάγαθα αισθήματά της.

Το Δελτίο μας συμμετέχοντας στη θλίψη των οικείων της καθώς και των συγγενών της, εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Συγχωριανοί
Περιμένουμε κι από σας
την ενίσχυσή σας
για την αγορά του γραφείου
του Συνδέσμου μας

Είδη θάλασσας
Μαγιώ Δώρα
"Μαριάννα"
Μαριαννα Μπανου
Αρτέμιδας 104 Άρτεμη
Τηλ. 0294 - 82260

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο
ευχαριστούν τον ΝΙΚΟΛΑΟ ΜΩΡΗ,
ο οποίος έκανε δωρεά προς την Κοινότητα
ένα FAX αξίας 200.000 δρχ.

Επιπλώσεις γραφείων
Μεταλλικές ντουλάπες μπαλκονιών
Α/ΦΟΙ Ι. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.
Υπεύθυνη πωλήσεων
Βούλα Γρηγοροπούλου - Αντωνίου
Γαμβέτα 4 Ομόνοια
Τηλ: 3632638 - 3625210

Αλληλογραφία

“Τα σκουπίδια Παρνασσίδας Φωκίδας στην καταπράσινη πλαγιά της Γκιώνας”.

Ανέκαθεν ο τόπος και τα μέρη που η σοφή θέση πλούτισε με πολύτιμα μέταλλα και άλλες πρώτες ύλες, π.χ. πετρέλαιο - σιτάρι - λάδι - κρασί κ.ά. τα θεωρούσαμε προνομιά και πλούσια με τα συνεπακόλουθα.

Στον Παρνασσό και γενικά στη Φωκίδα υπάρχει το 80% της συνολικής παραγωγής του βωξίτη στην Ελλάδα και αντί τούτη η περιοχή νάναι από τις πιο αναπτυγμένες περιοχές, δυστυχώς είναι η φτωχότερη περιοχή του τόπου μας.

Γιατί;

Οι εταιρίες που ανέλαβαν την εκμετάλλευσή του δεν σκέφθηκαν τη σωστή εκμετάλλευσή του. Αλλά το εύκολο και μεγάλο κέρδος.

Αποτέλεσμα η υποβάθμιση της περιοχής.

Όχι μόνον οικονομικά - αλλά και περιβαλλοντικά - ξεκοίλιασαν - με όλη τη σημασία της λέξης την περιοχή.

π.χ. Εάν καθήσετε σαν επισκέπτης της Καλοσκοπής στην όμορφη πλατεία της και κοιτάξετε γύρω σας θα τρομάξετε από τις καταπράσινες γύρω - γύρω πλαγιές.

Εάν στρέψετε το βλέμμα σας ανατολικά, θα σας τρομάξει το ξεκοιλιασμένο από τους Βωξίτες περιβάλλον.

Σαν να μην έφταναν τούτα τα δεινά αυτού του τόπου

γέμισαν τις γύρω - γύρω περιοχές μας — με βαθιούς — Καιάδες —.

Σε έναν από αυτούς **απαράδεκτοι Δήμαρχοι και κοινοτάρχες** αποφάσισαν να ρίχνουν τα σκουπίδια — και απορρίμματα των πόλεων και χωριών.

Δηλαδή ήταν στραβό το κλίμα το τρώει και ο γάιδαρος.

Κίνδυνοι από αυτήν την ενέργεια.

1ον. Μόλυνση νερών που πίνουμε εμείς οι κάτοικοι των γύρω χωριών.

2ον. Κίνδυνος πυρκαϊάς με τρομερά και θλιβερά αποτελέσματα.

Κάνουμε έκκληση στον κ. Νομάρχη Φωκίδας να επέλθει άμεσα να θρει και να δώσει λύση στο τραγικό αυτό γεγονός.

Οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι για όλη την Παρνασσίδα και ολόκληρο το Νομό Φωκίδας.

Ολόκληρο τούτο το θέμα το έβιξε στο Γ' Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων της Β.Α. Παρνασσίδας στο Πολύδροσο ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλοσκοπιτών η “Αγία Τριάδα” κ. **Νίκος Χ. Αυγερινός.**

Με κάθε τιμή
Νίκ. Ράπτης

Ευχαριστίες

Το Δ. Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά τους πιο κάτω που έλαβαν μέρος στην εξόρμηση καθαριότητας.

Γιώργο Κωστόπουλο	Χρήστο Νταλίπη
Μιχάλη Χαμηλό	Γιώργο Αυγερινό
Παναγιώτη Βλάχο	Λάμπρο Χαμηλοθοδωρή
Ορέστη Βλάχο	Φωφώ Νταλίπη
Πένυ Σκούφου	Νίκη Βοτάνου
Παναγιώτη Αλεξίου	Ελεάνα Αχλαδά
Αλκμήνη Αλεξίου	Κώστα Τσιαμπά
Αποστόλη Κέμο	Θανάση Τσιαμπά και
Δημήτρη Μώρη	Δημήτρη Σκούφο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΤΟΥΜΠΑ (Σανς) ο οποίος προσέφερε πέντε πίτσες στους νέους που έλαβαν μέρος στην εξόρμηση για την καθαριότητα του χωριού, την Παρασκευή 11/8/95.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τον ΓΕΩΡΓΙΟ ΛΑΜΠΙΡΗ, ο οποίος διέθεσε το αυτοκίνητό του για την μετακίνηση του συνεργείου που τοποθέτησε τις πινακίδες χιλιομετρικών αποστάσεων για την Καλοσκοπή.

ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η Κοινότητα απέκτησε κινητό τηλέφωνο για τις ανάγκες του χειμώνα, προσφορά του Κώστα Παναγ. Αυγερινού από τα Καστέλλια.

Ο αριθμός είναι: 094584935

Οι κυρίες της Καλοσκοπής, με έρανο που έκαναν, αγόρασαν την εικόνα της Παναγίας Κοιμήσεως της Θεοτόκου και ένα λιβανιστήρι που χρησιμοποιεί ο παπάς σε ορισμένες περιπτώσεις και το Άγιο Πάσχα.

Η αξία τους είναι:

Εικόνα 25.000 δρχ. Λιβανιστήρι 22.000 δρχ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

302. Αυγερινός Κώστας του Ν. (Λειβαδιά)	2.000	335. Μπουρτζάλας Ηλίας (Λαμία)	2.000
303. Παπαδάκης Ευάγγελος	2.000	336. Κολλύρης Νίκος του Γ.	1.000
304. Χαμηλός Δημήτριος του Γ. (Αμερική)	5.000	337. Χριστοδούλου Παναγ. του Γ.	2.000
305. Χαμηλού - Σαίτη Ευθυμία (Καναδάς) εις μνήμη Κωνσταντίνας Σαίτη (Αμφισσα)	5.000	338. Σταθόπουλος Κώστας	2.000
306. Μώρης Ευθύμιος του Παναγ. εις μνήμη των γονέων του	5.000	339. Χαμηλού Παρασκευή του Γεωργίου	3.000
307. Θεοχάρης Γεώργιος	1.000	340. Τσίγα Ευφροσύνη εις μνήμη των γονέων της και αδελφών της.	2.000
308. Δανιήλ Ρούλα	5.000	341. Λίτσου Αικατερίνη του Κ.	1.000
309. Γρηγορόπουλος Βασίλης	3.000	342. Δανιήλ Κώστας (Καλοσκοπή)	2.000
311. Μαλιβίτης Χρήστος του Ιωάννου	3.000	343. Ξυδιά Μαρία	2.000
312. Ραπτοπούλου Ξανθή εις μνήμη του συζύγου της	2.000	344. Κωνσταντινίδη Ευαγγελία	1.000
313. Βλάχος Αθανάσιος του Φωτίου	3.000	345. Βλάχος Αθανάσιος του Δ. (Γραβιά)	1.000
314. Βλάχος Φώτης του Αθ. (Θεσσαλονίκη)	2.000	347. Κωστούρος Ευάγγελος (Λαμία)	5.000
315. Δημοπούλου-Καλαφάτη Έφη (Καλιφόρνια ΗΠΑ)	9.000	348. Σκεπετάρη Τασία του Π.	5.000
316. Κολλύρης Νικόλαος του Γ. εις μνήμη του πατέρα του	5.000	349. Πριόβολος Γεώργιος του Ν.	2.000
317. Τσουλανδρή Χρυσούλα εις μνήμη του συζύγου της και αδελφών της Θεοδώρου και Ευθυμίου	3.000	350. Πασσαλή Βασιλική	2.000
318. Τσουλανδρή Μορφούλα εις μνήμη του πατέρα της και της νύφης της Γεωργίας Τσαλκάκη	2.000	Τριανταφύλλου Ηλίας	5.000
319. Κουτσοβέλη Αγγελική εις μνήμη του συζύγου της και των γονέων της	2.000	Μώρης Παναγιώτης του Θ.	5.000
320. Χασιακού Γεωργία εις μνήμη του συζύγου της ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	5.000	Μεμένιος Ηλίας του Παν.	5.000
321. Κεραμίδα Μαρία (Λειβαδιά)	2.000	Κωστούρος Δημ. του Π. εις μνήμη των γονέων του	5.000
322. Γουριώτου Έφη	5.000	Θεοχάρη Γιαννούλα του Κ.	5.000
323. Παπανικολάου Γεώργιος (Λειβαδιά)	5.000	Γκαβαλίνης Ιωάννης	1.000
324. Δημοπούλου Ρίτα	3.000	Σίμος Αλέκος εις μνήμη της μητέρας του	10.000
325. Μαλιβίτη Ελένη (Θεσ/νίκη) εις μνήμη του συζύγου της Αθ. Μαλιβίτη	2.000	Ποδάρας Τριαντάφυλλος του Δημητρίου	10.000
326. Λεβέντης Κώστας & Λεβέντη Καίτη	5.000	Βοξαλίδου Ευσταθία εις μνήμη των γονέων της και αδελφών της	2.000
327. Αλεξανδρή-Δερμάτη Ελένη	5.000	Βλάχος Νικόλαος του Ιωάννου	2.000
328. Παπαδοπούλου-Τσόχλα Γιώτα	5.000	Τζαννέτος Αθανάσιος και Μαρία εις μνήμη του πατέρα τους Ιωάννου	10.000
329. Καρανάσιος Σπύρος (Λαμία)	1.500	Βλάχος Παναγιώτης του Ευαγ. εις μνήμη των γονέων του	5.000
330. Μπουκουβάλας Αποστόλης (Λαμία)	1.000	Καλτσάς Κώστας (Ανω Χωρίον Ναυπάκτου)	2.000
331. Αλεξίου Γιάννης του Δήμου	5.000	Κάλης Αρτέμης (Γραβιά)	1.000
332. Μπουκουβάλας Γιάννης του Δήμου (Θεσ/νίκη)	2.000	Δανιήλ Κώστας (Καλοσκοπή) εις μνήμη των γονέων του	1.500
333. Αυγερινός Κων/νος του Νικ. (Λειβαδιά)	1.000	Σούσουλας Παντελής (Καλοσκοπή)	2.000
334. Κυριάκης Αθαν. του Π. (Καλοσκοπή)	2.000	Βλάχος Αντωνίου Φώτης του Αθ. (Θεσ/νίκη)	1.000
		Δανιήλ Ευάγγελος του Γεωργίου	5.000
		Βλάχος Γεώργιος του Κων.και Ιωάννα Βλάχου εις μνήμην των γονιών τους	
		Μαρίας Π. Βλάχου και Μαρίας Α. Σίμου	15.000
		Γεωργία χήρα Ιωάννου Μαντζιού	
		εις μνήμην των γονιών της και του άνδρα της	5.000
		Παναγιώτης Αθαν. Κυριάκης	5.000

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

- ✓ Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΧΑΜΗΛΟΣ** (γιός του φωτογράφου) επέτυχε στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- ✓ Ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΑΜΠΟΣ** (εγγονός του Κώστα Λίτσου) επέτυχε στο Τμήμα Λογιστικής του Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου.
- ✓ Ο **ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΜΠΟΣ** (εγγονός του Κώστα Λίτσου) επέτυχε στο Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης επιχειρήσεων του Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης.
- ✓ Η **ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ** (κόρη του Θανάση Μαλιβίτη) επέτυχε στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Τ.Ε.Ι. Σερρών.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου και το Δελτίο μας συγχαίρουν όλα τα παιδιά και τους εύχονται "καλή πρόοδο".

Για την εξυπηρέτηση των αναγκών σας

♦ ΙΩΑΝ. Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Δικηγόρος

Γραφείο : 3ης Σεπτεμβρίου 18 (3ος όρ.) Αθήνα
Τηλ.: Γραφείου 5230017, οικίας 5714 751 - 2774658

♦ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ

Κυπρίων Αγωνιστών 15- Αργυρούπολη
τηλ. 9925 889- 9917 845.

♦ ΥΑΛΙΚΑ

Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Λέκκα 20 Σύνταγμα τηλ. 3227 872

♦ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ ΣΙΑΦΑΚΑ

Σαπφούς 12 Πλ. Κουμουνδούρου Αθήνα

♦ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Τασοπούλου 7 Αγία Παρασκευή
τηλ. 6593 477 - 6390 640.

♦ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ - Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ

Σανταρόζα & Σταδίου 48 (στοά) Τηλ: 3212090

♦ ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ

Φυσιοθεραπεύτρια Ν. Δ. Τ.
Ειδ: Εγκεφαλικές παραλύσεις
Οικία: Φαλαγγιτών 4 Περιστέρι
Τηλ: 5722637 Υπηρ. 4916302

♦ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ Γ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

Κυπαρισίας & Μιλήτου Πειραιάς

♦ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ

Βερανζέρου 14 Αθήνα Τηλ: 5239450

♦ ΒΙΒΛΙΑ

Στο βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ»
Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σίνα 30 τηλ: 3631313

♦ ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Υδραυλικές εργασίες
Τηλ: 5018380 Πετρούπολη.

♦ ΚΩΝ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ

Δικηγόρος

Ιπποκράτους 63 Αθήνα Τηλ: 3605957

♦ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Γερανίου 9 τηλ: 5236087

♦ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ιωαννίνων 32 Κολωνός Τηλ: 5144666

♦ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ

Δουκάδων 7 Ν. Λιόσια Τηλ: 5733336

♦ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ

Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι
Τηλ: 7752163 - 7770824

♦ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

Τηλ: 4314758 - Αθ. Διάκου(0265) 63345

♦ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΤΟΜΑΡΑΣ

Λέοντος Σοφού 20 Ν. Λιόσια τηλ: 2690988

♦ PIU BELLO

Έτοιμα ενδύματα - UNISEX
ΠΑΝ. Α. ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Αγ. Γεωργίου 13 Χαλάνδρι τηλ: 6812711

♦ ΣΟΦΙΑ ΣΠ. ΒΑΓΙΑ Συμβολαιογράφος

Πανεπιστημίου 44 Αθήνα
Τηλ: 3815391 οικίας 5744485

♦ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ

Εργαστήριο σφραγιδοποιίας - πινακίδες
προσκλητήρια γάμου - κάρτες.
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
3ης Σεπτεμβρίου 19 (στοά) τηλ: 5234939

♦ ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ

Φωκίδας 28 Αμπελόκηποι

♦ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΤΕΛΗ ΦΟΙΒΗ Συμβολαιογράφος

Σταδίου 49 Β (2ος όρ. γρ. 14) Τηλ: 3211532